

2024/1787

15.7.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1787

af 13. juni 2024

om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Metan overgås kun af kuldioxid (CO₂), hvad angår dens samlede bidrag til klimaændringerne, og tegner sig for ca. en tredjedel af den nuværende opvarmning. Indholdet af metan i atmosfæren er globalt set steget kraftigt i løbet af de seneste ti år.
- (2) Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), der er oprettet inden for rammerne af De Forenede Nationer (FN), offentliggjorde i sin sjette vurderingsrapport den konklusion, at der er behov for store reduktioner i menneskeskabte metanemissioner senest i 2030 for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C. Rapporten viser, at skønt metan har en kortere gennemsnitlig atmosfærisk levetid end CO₂, 10-12 år, sammenlignet med flere hundrede år, er dens drivhuseffekt på over en 20-årig periode over 80 gange mere betydelig end CO₂. Selv om det globale opvarmningspotentiale for metan er 29,8 gange større end for CO₂ set over en periode på 100 år, er det ifølge IPCC navnlig 82,5 gange større over en periode på 20 år.
- (3) Det anføres i 2020-rapport om luftkvaliteten i Europa fra Det Europæiske Miljøagentur, at metan er en forløbergas for ozondannelse ved jordoverfladen og bidrager til luftforurening. Håndtering af metanemissioner vil ikke kun være rettet mod miljøet og klimaet, men også forbedre beskyttelsen af menneskers sundhed.
- (4) Ifølge de seneste skøn fra FN's miljøprogram (UNEP) og koalitionen for klima og ren luft vil en reduktion af metanemissionerne på 45 % senest i 2030 på grundlag af tilgængelige målrettede foranstaltninger og yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med FN's verdensmål for bæredygtig udvikling kunne begrænse den globale opvarmning med 0,3 °C senest i 2045.
- (5) Ifølge Det Internationale Energiagenturs onlinedatatjeneste World Energy Balances er Unionen verdens største importør af fossil energi og som sådan en vigtig drivkraft bag globale metanemissioner.
- (6) Den europæiske grønne pagt kombinerer et bredt udvalg af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050. I Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt anføres det, at den vil fremme dekarbonisering af gassektoren, herunder ved at håndtere

⁽¹⁾ EUT C 323 af 26.8.2022, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 498 af 30.12.2022, s. 83.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.5.2024.

spørgsmålet om energirelaterede metanemissioner. I oktober 2020 vedtog Kommissionen en EU-strategi for reduktion af metanemissioner (»metanstrategien«), hvori der træffes foranstaltninger til at reducere metanemissioner i Unionen, herunder i energisektoren, og på verdensplan. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾ fastsættes målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og et bindende EU-mål om at reducere nettodrivhusgasemissioner internt (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030. Det følger af den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til nærværende forordning, at 77 % af alle metanemissioner i forbindelse med olie, gas og kul, der forventes i 2030, kan reduceres omkostningseffektivt ud fra et socialt og miljømæssigt perspektiv i henhold til antagelserne i den foretrukne politikløsningsmodel for det lovgivningsmæssige forslag om metan kombineret med antagelserne i Fit for 55-lovgivningspakken. Dette vil bidrage til at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C og vil gøre det muligt for Unionen effektivt at gå i spidsen med hensyn til at bekæmpe metanemissioner og styrke energisikkerheden.

- (7) Metanemissioner er omfattet af anvendelsesområdet for Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner for 2030 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 og de bindende nationale emissionsreduktionsmål i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽⁵⁾. Der findes imidlertid på nuværende tidspunkt ingen EU-retlige rammer, der fastsætter specifikke foranstaltninger til reduktion af menneskeskabte metanemissioner i energisektoren. Selv om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁶⁾ omfatter metanemissioner fra raffinering af mineralolie og gas, omfatter det ikke metanemissioner fra andre aktiviteter i energisektoren.
- (8) Denne forordning bør i den forbindelse finde anvendelse på reduktion af metanemissioner inden for opstrømsefterforskning og -produktion af olie og naturgas, inden for inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde, inden for udvinding og behandling af naturgas, inden for transmission, distribution og underjordisk lagring af gas og inden for terminaler til flydende naturgas (LNG). Denne forordning bør også finde anvendelse på aktive underjordiske kulminer og kulminer i åbne brud samt lukkede eller forladte underjordiske kulminer.
- (9) Regler for nøjagtig måling, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i olie-, gas- og kulsektoren og for reduktion af disse emissioner, herunder ved undersøgelser med henblik på lækagedetektion og -reparation (LDAR-undersøgelser) og restriktioner for afblæsning og afbrænding, samtidig med at beskyttelsen af arbejdstagerne mod metanemissioner sikres, bør være omfattet af en passende EU-retlig ramme. Reglerne i denne forordning bør øge gennemsigtigheden med hensyn til import af fossil energi til Unionen og bidrage til en bredere anvendelse af løsninger til mitigerende af metanemissioner overalt i verden. Der bør anvendes en tidshorisont på 20 år og én på 100 år for det globale opvarmningspotentiale.
- (10) Overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning vil sandsynligvis kræve, at investeringer foretaget af regulerede enheder og omkostninger knyttet til sådanne investeringer bør tages i betragtning ved fastsættelse af tariffer med forbehold af effektivitetsprincipper. De nødvendige omkostninger bør ikke medføre en uforholdsmæssig stor økonomisk byrde for slutbrugerne og forbrugerne.
- (11) Hver medlemsstat bør udpege mindst én kompetent myndighed til at føre tilsyn med, at operatører, foretagender, mineselskaber og importører reelt overholder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, og bør underrette Kommissionen om en sådan udpegelse og eventuelle ændringer hertil. Disse kompetente myndigheder bør have tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af denne forordning i overensstemmelse med de opgaver, som de specifikt er blevet pålagt. De kompetente myndigheder bør oprette et kontaktpunkt. I betragtning af den grænseoverskridende karakter af aktiviteter og metanemissioner i energisektoren bør de kompetente myndigheder samarbejde med hinanden og med Kommissionen. I den forbindelse bør Kommissionen og de kompetente myndigheder sammen udgøre et netværk af offentlige myndigheder, som anvender denne forordning, for at skabe et tæt samarbejde med de nødvendige systemer til udveksling af oplysninger og bedste praksis og for at afholde høringer.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- (12) For at sikre en gnidningsløs og effektiv gennemførelse af denne forordning bør Kommissionen støtte medlemsstaterne gennem instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ⁽⁷⁾, med skræddersyet teknisk ekspertise til at udforme og gennemføre reformer, herunder reformer til at fremme reduktionen af metanemissioner i energisektoren. Denne tekniske støtte kan f.eks. omfatte styrkelse af den administrative kapacitet, harmonisering af de lovgivningsmæssige rammer og udveksling af relevant bedste praksis.
- (13) For at sikre at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver, bør operatører, foretagender, mineselskaber og importører yde disse myndigheder al den nødvendige bistand. Operatører, foretagender, mineselskaber og importører bør desuden træffe alle de nødvendige foranstaltninger, som de kompetente myndigheder angiver, inden for den tidsramme, som de kompetente myndigheder fastlægger, eller enhver anden tidsramme, der aftales med de kompetente myndigheder.
- (14) En af de vigtigste mekanismer for de kompetente myndigheder bør være inspektioner, herunder gennemgang af dokumentation og optegnelser, emissionsmålinger og kontrol af anlæg. Inspektioner bør finde sted med jævne mellemrum på grundlag af en vurdering af risici, som f.eks. de miljörisici, der er forbundet med det enkelte anlæg, foretaget af de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til etablerede kontrolmekanismer og bedste praksis, der er til rådighed for dem. Der bør desuden foretages inspektioner for at undersøge begrundede klager og tilfælde af manglende overholdelse og for at sikre, at reparationer eller udskiftninger af komponenter og mitigerende foranstaltninger udføres i overensstemmelse med denne forordning, samt for regelmæssigt at kontrollere importørernes overholdelse af denne forordning. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer en alvorlig overtrædelse af denne forordning, bør de udfærdige en meddelelse om udbedrende tiltag, som operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren skal træffe. Alternativt bør de kompetente myndigheder kunne beslutte at pålægge operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren at forelægge dem en række udbedrende tiltag til afhjælpning af overtrædelsen med henblik på godkendelse. De kompetente myndigheder bør føre optegnelser over inspektionerne, og de relevante oplysninger bør gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽⁸⁾.
- (15) For at fastslå alvoren af en overtrædelse af denne forordning bør de kompetente myndigheder tage hensyn til miljøskaden og indvirkningen på menneskers sikkerhed og sundhed samt sandsynligheden for, at overtrædelsen i væsentlig grad påvirker dataenes pålidelighed og robusthed i overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne i henhold til denne forordning.
- (16) Da nogle metanemissionskilder ligger tæt på byområder eller beboelsesområder, og da de påvirker sundhed, miljø og klima, bør fysiske eller juridiske personer kunne indgive behørigt begrundede klager til de kompetente myndigheder om mulige overtrædelser af denne forordning. Det bør i den forbindelse være muligt at anvende den europæiske e-justiceportal til at rumme relevante oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, navnlig de kompetente myndigheders kontaktoplysninger, de vigtigste trin i klageproceduren samt de rettigheder og grundlæggende regler, der skal følges. De kompetente myndigheder bør holde klageren underrettet om proceduren og de afgørelser, der træffes, og klageren bør modtage en endelig afgørelse inden for en rimelig tid efter klagens indgivelse.
- (17) En solid verifikationsramme forbedrer troværdigheden af de rapporterede data. Detaljeringsgraden og den tekniske kompleksitet af metanemissionsmålinger gør det endvidere nødvendigt at foretage passende verifikation af data om metanemissioner, som rapporteres af operatører, foretagender, mineselskaber og importører. Selv om det er muligt at foretage egenverifikation, sikrer det større uafhængighed og gennemsigtighed, hvis verifikationen foretages af en tredjepart. Det muliggør desuden et harmoniseret sæt af kompetencer og ekspertise, som ikke nødvendigvis er tilgængelig for alle offentlige organer. Verifikatorer bør akkrediteres af akkrediteringsorganer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽⁹⁾ eller på anden vis godkendes på en måde, der er sammenlignelig med forordning (EF) nr. 765/2008. Uafhængige verifikatorer bør således sikre, at emissionsrapporter udarbejdet af operatører, foretagender, mineselskaber og importører er korrekte og i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning. Verifikationsaktiviteterne bør bringes i overensstemmelse med de relevante europæiske eller andre internationale standarder og metoder for verifikatorer og bør tage behørigt hensyn til arten af de verificerede aktiviteter. Verifikatorerne bør gennemgå dataene i emissionsrapporterne for at vurdere dataenes

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed. For at sikre at dataene er nøjagtige, bør verifikatorerne foretage anmeldte og uanmeldte kontroller af anlæg. Verifikatorer bør være adskilt fra de kompetente myndigheder og bør være uafhængige af operatørerne, foretagenderne, mineselskaberne og importørerne, som bør yde dem al den bistand, der er nødvendig for at muliggøre eller lette verifikationsaktiviteter, navnlig hvad angår adgang til anlæggene og fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser.

- (18) Ved opfyldelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i henhold til denne forordning bør Kommissionen, de kompetente myndigheder og verifikatorer tage hensyn til de oplysninger, der stilles til rådighed internationalt, f. eks. af det internationale observationsorgan for metanemissioner (IMEO), navnlig med hensyn til metoder til aggregering og analyse af data og verifikation af de metoder og statistiske processer, som operatører, foretagender, mineselskaber og importører anvender til at kvantificere data i deres emissionsrapporter. Referencekriterierne kan i den henseende omfatte rapporteringsrammen, de tekniske vejledningsdokumenter og rapporteringsmodellerne fra Oil and Gas Methane Partnership (OGMP).
- (19) IMEO blev oprettet i oktober 2020 af Unionen i partnerskab med UNEP, CCAC og Det Internationale Energiagentur og forelagt på G20-topmødet i oktober 2021. IMEO har fået til opgave at indsamle, afstemme, kontrollere og offentliggøre data om menneskeskabte metanemissioner på verdensplan. IMEO kunne spille en rolle med hensyn til at identificere superudledere gennem et system for tidlig detektion og varsling.
- (20) Unionen skal som part i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC)⁽¹⁰⁾ og Parisaftalen, der er indgået inden for rammerne af UNFCCC⁽¹¹⁾, (»Parisaftalen«) hvert år forelægge en rapport med opgørelse af menneskeskabte drivhusgasemissioner, der udgør medlemsstaternes samlede nationale drivhusgasopgørelser, og som er udarbejdet ved hjælp af metoder baseret på god praksis, der er accepteret af IPCC.
- (21) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹²⁾ skal medlemsstaterne rapportere data i drivhusgasopgørelsen og deres nationale fremskrivninger til Kommissionen. I medfør af nævnte forordning skal rapporteringen foretages ved brug af UNFCCC's rapporteringsretningslinjer, og den er ofte baseret på standardemissionsfaktorer frem for direkte målinger på kildeniveau, hvilket indebærer usikkerhed med hensyn til emissionernes oprindelse, frekvens og omfang.
- (22) Landedata, der rapporteres i henhold til UNFCCC's rapporteringsbestemmelser, indsendes til UNFCCC's sekretariat i henhold til forskellige rapporteringsniveauer i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer. IPCC foreslår i den forbindelse generelt, at der anvendes metoder på et højere niveau for de emissionskilder, der har betydelig indflydelse på et lands samlede drivhusgasopgørelse med hensyn til absolut niveau, tendens eller usikkerhed.
- (23) Et niveau repræsenterer en grad af metodologisk kompleksitet. Der findes tre niveauer. Ved niveau 1-metoder anvendes der typisk IPCC-standardemissionsfaktorer, hvilket kræver de mest grundlæggende og mindst opdelte aktivitetsdata. Ved højere niveauer anvendes der normalt mere avancerede metoder og kilde-, teknologi-, regions- eller landespecifikke emissionsfaktorer, som ofte er baseret på målinger og normalt kræver mere opdelte aktivitetsdata. Mere specifikt kræver niveau 2, at der anvendes landespecifikke emissionsfaktorer i stedet for standardemissionsfaktorer, mens niveau 3 kræver data eller målinger pr. anlæg og indebærer anvendelse af en streng bottom-up-vurdering pr. kildetype for den enkelte facilitet. IPCC anførte i 2019 i sin finjustering af IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, at overgangen fra niveau 1 til 3 giver en øget sikkerhed for målinger af metanrelaterede emissioner.
- (24) Medlemsstaterne har forskellig praksis med hensyn til det niveau, som de anvender til at rapportere deres energirelaterede metanemissioner til UNFCCC-sekretariatet. Rapportering på niveau 2 for store emissionskilder er i overensstemmelse med IPCC's rapporteringsretningslinjer, da niveau 2 anses for at være en højniveaumetode. Rapportering på niveau 1, det laveste niveau, er stadig meget udbredt i flere medlemsstater for metanemissioner fra kul, gas og olie. Som følge heraf varierer skønsmetoderne og rapporteringen af energirelaterede metanemissioner mellem medlemsstaterne imellem.

⁽¹⁰⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 13.

⁽¹¹⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (25) I øjeblikket er frivillige industriledede initiativer fortsat den vigtigste fremgangsmåde i forbindelse med kvantificering og mitigering af metanemissioner i mange lande. Et centralt industriledet initiativ i energisektoren er OGMP, et frivilligt initiativ om måling og rapportering af metanemissioner, som blev oprettet i 2014 af UNEP og CCAC, hvor Kommissionen er repræsenteret. OGMP fokuserer på at fastlægge bedste praksis for at forbedre tilgængeligheden af globale oplysninger om kvantificering og forvaltning af metanemissioner og fremme mitigerende foranstaltninger for at reducere metanemissioner. OGMP's arbejde med at udarbejde standarder og metoder involverer regeringer, civilsamfundet og erhvervslivet. Indtil videre er over 115 virksomheder med aktiver i mere end 60 lande på fem kontinenter, der tegner sig for over 35 % af verdens produktion af olie og gas, og over 70 % af strømmene af LNG blevet medlemmer af UNEP's OGMP 2.0. OGMP 2.0-rammen er den seneste iteration af en dynamisk metanemissionsstandard, og den kan danne et passende grundlag for metanemissionsstandarder, som er baseret på velunderbyggede videnskabelige standarder.
- (26) Det er på denne baggrund nødvendigt at forbedre målingen af metanemissioner og kvaliteten af de rapporterede data, herunder om de vigtigste kilder til metanemissioner i forbindelse med energi, der produceres og forbruges i Unionen. Der bør desuden sikres adgang til data på kildeniveau og til en robust kvantificering af metanemissioner, hvilket øger pålideligheden af rapporteringen samt mulighederne for passende mitigerende foranstaltninger.
- (27) Operatører og foretagender bør med henblik på effektiv kvantificering og rapportering pålægges at kvantificere og rapportere metanemissioner efter kilde og stille aggregerede data til rådighed for medlemsstaterne, så medlemsstaterne kan forbedre nøjagtigheden af deres opgørelser og rapporter. Det er endvidere nødvendigt at foretage en effektiv verifikation af de rapporterede data. For at minimere den administrative byrde for operatører og foretagender bør de én gang om året aflægge rapport.
- (28) Denne forordning, der bygger på de relevante dele af OGMP 2.0-rammen, bidrager til indsamlingen af pålidelige og robuste data, der vil udgøre et tilstrækkeligt grundlag for overvågning af metanemissioner, og fastsætter om nødvendigt yderligere tiltag til begrænsning heraf.
- (29) OGMP 2.0-rammen har fem rapporteringsniveauer. Rapporteringen på kildeniveau begynder på niveau 3, hvilket anses for at være sammenligneligt med UNFCCC-niveau 3. Det gør det muligt at anvende generiske emissionsfaktorer. Rapportering på OGMP 2.0-niveau 4 kræver, at der foretages direkte målinger af metanemissioner på kildeniveau og gør det muligt at anvende specifikke emissionsfaktorer. Rapportering på OGMP 2.0-niveau 5 kræver supplerende målinger på anlægsniveau ud over kvantificering af metanemissioner på kildeniveau. I henhold til OGMP 2.0-rammen skal virksomheder desuden rapportere direkte målinger af metanemissioner inden for tre år efter at have tilsluttet sig OGMP 2.0 for driftsaktiver og inden for fem år for ikkedriftsaktiver. Fristerne for operatørers og foretagenders forelæggelse af de rapporter, der kræves i henhold til denne forordning, bør fastsættes på grundlag af den tilgang, der valgtes i forbindelse med OGMP 2.0 med hensyn til rapportering på kildeniveau, og under hensyntagen til, at et stort antal EU-virksomheder allerede havde tilsluttet sig OGMP 2.0. Ud over kvantificering på kildeniveau giver kvantificering på anlægsniveau mulighed for at vurdere, verificere og afstemme skøn på kildeniveau, der er aggregeret for hvert anlæg, hvorved der skabes større tillid til de rapporterede emissioner. I lighed med OGMP 2.0-rammen bør der kræves kvantificering på anlægsniveau for at afstemme målinger på kildeniveau.
- (30) Ifølge data fra Unionens drivhusgasopgørelse, som er baseret på nationale drivhusgasopgørelser rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999, skyldes mere end halvdelen af alle direkte metanemissioner i energisektoren utilsigtet udledning af metan til atmosfæren. For olie og gas udgør sådanne utilsigtede metanemissioner den største andel af metanemissionerne.
- (31) Utilsigtede lækager af metan i atmosfæren kan forekomme under boring og udvinding samt under behandling, oplagring, transmission og distribution til slutbrugere. Sådanne lækager kan også forekomme i inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde eller permanent lukkede og forladte brønde. Nogle metanemissioner kan skyldes mangler ved eller almindeligt slid på tekniske komponenter såsom samlinger, flanger og ventiler eller beskadigede komponenter, f.eks. i tilfælde af ulykker. Korrosion kan også forårsage lækager fra vægge i trykbærende udstyr.
- (32) For at reducere metanemissioner bør operatører træffe alle passende mitigerende foranstaltninger for at minimere metanemissioner under driften.

- (33) Mere specifikt reduceres metanemissioner fra lækager oftest ved hjælp af LDAR-undersøgelser, der udføres først og fremmest for at identificere lækager og derefter for at reparere lækager eller udskifte lækende komponenter. Operatører bør derfor gennemføre regelmæssige LDAR-undersøgelser, herunder af komponenter, der bruges til afblæsning af metan, for at kontrollere for udstyr med funktionsfejl.
- (34) Der bør med henblik herpå indføres en harmoniseret tilgang for at sikre lige vilkår for alle operatører i Unionen. Denne tilgang bør omfatte minimumskrav til LDAR-undersøgelser og samtidig give medlemsstaterne og operatørerne tilstrækkelig fleksibilitet. Denne fleksibilitet er afgørende for at muliggøre innovation og udvikling af nye komponenter, nye LDAR-teknologier og nye detektionsmetoder og dermed forhindre fastlåsning til en bestemt teknologi til skade for miljøbeskyttelsen. Der fremkommer fortsat nye LDAR-teknologier og nye detektionsmetoder, og medlemsstaterne bør tilskynde til innovation i denne sektor, således at de mindst udledende og også nøjagtige og omkostningseffektive komponenter, LDAR-teknologier og detektionsmetoder kan tages i brug.
- (35) Forpligtelserne i forbindelse med LDAR-undersøgelser bør afspejle god praksis. LDAR-undersøgelserne bør først og fremmest have til formål hurtigst muligt at finde og afhjælpe lækager ved reparation eller udskiftning af den lækende komponent i stedet for at kvantificere dem, og områder med større risiko for lækager bør kontrolleres mere frekvent. Fastlæggelsen af LDAR-undersøgelses frekvens og beslutningen om at reparere eller udskifte en komponent bør ikke kun styres ud fra behovet for at reparere eller udskifte komponenter med metanudledninger over tærsklen for metanemissioner, men også ud fra driftsmæssige overvejelser, hvor der tages hensyn til sikkerhedsrisici. Hvis der konstateres en højere risiko for sikkerheden eller en højere risiko for metanemissioner, bør de kompetente myndigheder derfor have mulighed for at anbefale mere frekvente LDAR-undersøgelser for de relevante komponenter eller udskiftning af komponenter med teknologi, der er mindre udsat for lækager. Alle lækager bør uanset deres størrelse undersøges og kontrolleres, da små lækager kan udvikle sig til større lækager. Efter lækagereparationer bør det bekræftes, at de har været effektive. For at gøre det muligt at anvende nye eller mere avancerede komponenter eller teknologier til detektion af metanemissioner bør størrelsen af metantab, ved eller over hvilket reparation er påkrævet, præciseres, samtidig med at det overlades til operatørerne at vælge detektionsanordning. Hvis det er relevant, bør det være muligt at anvende detektionsteknologier, som f.eks. løbende overvågning, som led i LDAR-undersøgelser, så længe de opfylder kravene for avanceret detektionsteknologi i denne forordning. De bedst præsterende operatører, der producerer eller behandler olie eller naturgas, bør kunne anvende andre frekvenser af LDAR-undersøgelser, forudsat at betingelserne i denne forordning er opfyldt og med de kompetente myndigheders godkendelse.
- (36) Der bør gennemføres LDAR-undersøgelser, hvor der anvendes passende tilgængelige teknologier og detektionsteknikker til at identificere lækager: så tæt som muligt på hver enkelt potentiel emissionskilde for komponenter over jorden og komponenter over havoverfladen, ved grænsefladen mellem jorden og atmosfæren som første trin og, hvis der detekteres en potentiel lækage, så tæt på emissionskilden som muligt som andet trin for underjordiske komponenter, og med anvendelse af de bedste detektionsteknikker, der er kommercielt tilgængelige for offshorekomponenter under havoverfladen eller under havbunden.
- (37) Hvad angår underjordiske komponenter, gennemføres LDAR-undersøgelserne generelt ved en totrinsproces. Første trin består i at foretage en første lækagedetektion og afgør, om der skal foretages udgravning af jorden eller laves et hul ved hjælp af en borestang, hvis rørledningen er direkte tilgængelig. Operatøren udgraver eller borer i jorden, hvis lækagen ligger på eller over den første lækagedetektionstærskel. Andet trin består i at foretage endnu en lækagedetektion og afgør, om lækagen skal repareres. Operatører reparerer lækagen, hvis den ligger på eller over den anden lækagedetektionstærskel.
- (38) Minimumsdetektionsgrænser tjener til at sikre, at detektionsanordningerne er tilstrækkeligt følsomme til at detektere lækager som krævet i henhold til denne forordning. Såvel de minimumsdetektionsgrænser som de detektionsteknikker, der skal anvendes, bør fastsættes af Kommissionen under hensyntagen til de forskellige typer komponenter og LDAR-undersøgelser for alle kategorier af komponenter sammen med de tærskler, der finder anvendelse på første trin i LDAR-undersøgelserne for underjordiske komponenter.
- (39) Reparation eller udskiftning bør ske umiddelbart efter detektion af en lækage på eller over den tærskel, der er fastlagt i denne forordning, eller hurtigst muligt derefter. Selv om det kan blive nødvendigt at overveje ekstraordinære sikkerhedsmæssige, administrative og tekniske aspekter, bør der fremlægges dokumentation, der kan begrunde eventuelle forsinkelser i forbindelse med reparation eller udskiftning. Reparationer eller udskiftninger bør anvende de bedste teknologier, der er kommercielt tilgængelig, og som yder langsigtet beskyttelse mod fremtidig lækage.

- (40) Små forbundne systemer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944⁽¹³⁾ kan få problemer med hensyn til forsyningssikkerhed og netstabilitet i tilfælde af en nedlukning af systemet. For at undgå sådanne risici for forsyningssikkerheden bør reparations- eller udskiftningsarbejde derfor udføres under planlagte systemnedlukninger.
- (41) Afbæsning bør forbydes i lyset af den kraftige effekt af drivhusgasemissioner, som den forårsager, undtagen i nødsituationer eller ved funktionsfejl, eller i forbindelse med bestemte særlige hændelser, hvor en vis afbæsning er uundgåelig og strengt nødvendig. For at sikre, at operatører ikke anvender udstyr, der er udformet til afbæsning, bør der vedtages teknologistandarder, som giver mulighed for anvendelse af alternativer med lavere emissioner.
- (42) Afbæsning betragtes som rutinemæssig afbrænding, når den foretages under den normale produktion af olie, gas og kul, i mangel af tilstrækkelige faciliteter eller egnet geologi til at reinjicere den producerede gas, anvende den på anlægget eller udbyde den til salg på et marked. Rutinemæssig afbrænding bør forbydes. Afbæsning bør tillades, når det er det eneste alternativ til afbæsning, og hvis afbæsning ikke er forbudt. Afskaffelse af rutinemæssig afbrænding vil også øge tilgængeligheden af naturgas til gasmarkederne. Afbæsning er mere skadelig for miljøet end afbrænding, da den gas, der udledes, typisk har et højt indhold af metan, mens afbrænding oxiderer metan, så det bliver til CO₂, som har et lavere globalt opvarmningspotentiale. Hvis der ikke findes andre valgmuligheder, bør afbrænding derfor foretrækkes frem for afbæsning.
- (43) Anvendelse af afbrænding som alternativ til afbæsning kræver, at afbrændingsanordningerne kan forbrænde metan på effektiv vis. Der bør derfor også indføres krav om forbrændingseffektivitet i de tilfælde, hvor afbrænding er tilladt, og afbrændingsanordninger med en destruktions- og fjernelseeffektivitet ved hjælp af design på et niveau under 99 % bør udfases. Der bør endvidere stilles krav om anvendelse af automatisk tænding eller kontinuerlige pilotbrændere, som giver mere en pålidelig antænding, da de ikke påvirkes af vind.
- (44) Reinjektion eller anvendelse af metan på anlægget eller udbud af metan til salg på et marked bør altid være at foretrække frem for afbæsning eller afbrænding. Operatører, der anvender afbæsning, bør over for de kompetente myndigheder dokumentere, at reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug, udbud af metan til salg på et marked eller afbrænding ikke var mulig, og operatører, der anvender afbrænding, bør over for de kompetente myndigheder dokumentere, at reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug eller udbud af metan til salg på et marked ikke var mulig.
- (45) Operatørerne bør straks underrette de kompetente myndigheder om større afblæsningshændelser og afbrændingshændelser og årligt forelægge mere omfattende rapporter om alle afblæsningshændelser og afbrændingshændelser for disse myndigheder. De bør også sikre, at afblæsnings- og afbrændingsudstyr og -anordninger overholder de standarder, der er fastsat i EU-retten.
- (46) Metanemissioner fra inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde udgør en sundheds-, sikkerheds- og miljørisiko. Forpligtelserne vedrørende overvågning, herunder kvantificering og, hvis sådant trykovervågningsudstyr forefindes, trykovervågning og rapportering bør derfor fortsat finde anvendelse, og disse brønde og brøndområder bør, alt efter hvad der er relevant, være permanent lukkede, regenererede og retablerede. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne spille en fremtrædende rolle, navnlig med hensyn til at udarbejde fortegnelser og, hvis der ikke kan identificeres nogen ansvarlig part, rapportere metanemissioner og udarbejde mitigeringsplaner inden for klare frister.
- (47) I tilfælde af permanent lukkede og forladte brønde bør der forelægges tilstrækkelig dokumentation for, at der ikke er nogen metanemissioner, for alle brønde, der er permanent lukkede og forladte inden for 30 år før og på eller efter dagen for denne forordnings ikrafttræden, og, hvis en sådan dokumentation foreligger, for brønde, der er permanent lukkede og forladte i mere end 30 år før dagen for denne forordnings ikrafttræden. En sådan dokumentation bør som minimum omfatte emissionsfaktorbaseret eller stikprøvebaseret kvantificering eller pålidelig dokumentation for permanent isolering under overfladen i overensstemmelse med ISO 16530-1:2017, den gældende internationale standard for brøndintegritet for olie- og naturgasindustrien.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

- (48) Hvis de kompetente myndigheder forelægges pålidelig dokumentation for væsentlige mængder af metanemissioner i en inaktiv offshorebrønd, i en midlertidigt lukket brønd eller i en permanent lukket og forladt brønd, alt efter omstændighederne, som er blevet bekræftet af en uafhængig tredjepart, bør de kompetente myndigheder med hensyn til den pågældende brønd træffe afgørelse om anvendelsen af forpligtelserne for midlertidigt lukkede brønde.
- (49) Antallet af inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde på medlemsstaternes område varierer betydeligt, og nogle medlemsstater har et meget højt antal af sådanne brønde på deres område. Sådanne medlemsstater bør have mulighed for at anvende en mere gradvis tilgang til opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udarbejdelse af en fortegnelse over disse brønde for at sikre, at de omkostninger og den administrative byrde, der er forbundet med fortegnelsen, står i et rimeligt forhold til målet.
- (50) Eftersom risikoen for at metanlækage fra offshorebrønde når overfladen, afhænger af flere faktorer og har tendens til at aftage i takt med vanddybden, og eftersom de nødvendige ressourcer til at undersøge og intervenere i offshorebrønde øges, efterhånden som vanddybden og afstanden fra kysten øges, bør der overvejes undtagelser fra visse forpligtelser i henhold til denne forordning for offshorebrønde beliggende i større vanddybde, hvis der kan fremlægges solid dokumentation for, at indvirkningen på klimaet af potentielle metanemissioner fra disse brønde med stor sandsynlighed vil være ubetydelig.
- (51) Data fra Unionens drivhusgasopgørelse viser, at metanemissioner fra kulminer er den største enkeltstående kilde til metanemissioner i Unionens energisektor. I 2019 udgjorde de direkte emissioner fra kulsektoren 31 % af samtlige metanemissioner — næsten det samme som andelen af direkte metanemissioner fra olie og naturgas tilsammen, nemlig 33 %.
- (52) På nuværende tidspunkt findes der ingen EU-dækkende specifik lovgivning, der begrænser metanemissioner fra kulsektoren, om end der findes en bred vifte af mitigerings teknologier. Der findes ingen kulspecifikke overvågnings-, rapporterings- og verifikationsstandarder på EU-plan eller internationalt plan. I Unionen er rapportering af metanemissioner fra kulindustrien en del af medlemsstaternes rapportering af drivhusgasemissioner. Data fra underjordiske kulminer er også medtaget i det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 ⁽¹⁴⁾.
- (53) Nyere undersøgelser viser, at metanemissioner primært er knyttet til underjordiske mineaktiviteter i både aktive, lukkede og forladte kulminer. I aktive underjordiske kulminer kontrolleres metankoncentrationen i luften løbende, da den udgør en sundheds- og sikkerhedsrisiko. I forbindelse med underjordiske kulminer forekommer langt størstedelen af metanemissionerne gennem ventilation og dræn- eller afgangssystemer, som er de to vigtigste måder at sænke metankoncentrationerne i luften i en kulmine på.
- (54) Når produktionen er ophørt, og en kulmine lukkes eller forlades, udleder den fortsat metan («abandoned mine methane», AMM). Sådanne metanemissioner forekommer typisk ved veldefinerede punktkilder såsom ventilations-skakter eller trykaflastningsventiler. AMM-emissionerne vil sandsynligvis stige i Unionen i takt med øgede klimaambitioner og omlægning af energiproduktionen til mindre kulstofintensive energikilder. Det skønnes, at der, selv ti år efter at minedriften er ophørt, fortsat udledes metan fra ikkeoversvømmede kulminer på helt op til ca. 40 % af de niveauer, der blev registreret på nedlukningstidspunktet. Behandlingen af AMM er desuden fortsat fragmenteret på grund af forskellige rettigheder og forpligtelser vedrørende ejerskab og udnyttelse på tværs af Unionen. Medlemsstaterne bør derfor udarbejde fortegnelser over lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvor driften er ophørt efter den 3. august 1954 og der bør stilles krav om, at den udpegede ansvarlige part skal installere anordninger til måling af metanemissioner.
- (55) Aktive kulminer i åbne brud i Unionen producerer brunkul og udleder mindre metan end underjordiske kulminer. Brunkulminer i Unionen er primært kulminer i åbne brud, med undtagelse af én underjordisk brunkulmine i en enkelt medlemsstat. Ifølge Unionens drivhusgasopgørelse gav aktive kulminer i åbne brud i 2019 anledning til, at der blev udledt 166 kiloton metan sammenlignet med 828 kiloton metan fra underjordiske kulminer. Måling af metanemissioner fra kulminer i åbne brud er en udfordring på grund af metans tilbøjelighed til at blive spredt over et stort område. Selv om der er tilstrækkelig teknologi til rådighed, måles metanemissioner fra kulminer i åbne brud

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

derfor sjældent. Metanemissioner fra kulminer i åbne brud kan beregnes ved hjælp af bassinspecifikke kulemissionsfaktorer og endnu mere præcist ved hjælp af mine- eller depotspecifikke emissionsfaktorer, da kulbassiner har depoter med forskellig metanbærende kapacitet. Emissionsfaktorerne kan beregnes ved måling af gasindholdet i de kullag, som der tages prøver fra gennem efterforskning af borekerner. Mineselskaberne bør derfor kvantificere metanemissioner i kulminer i åbne brud ved hjælp af sådanne emissionsfaktorer.

- (56) Metanemissioner fra fuldt oversvømmede underjordiske kulminer er tilbøjelige til at aftage betydeligt med tiden, efterhånden som de hydrogeologiske forhold stabiliseres efter lukningen af kulminen og fuldførelsen af oversvømmelsesprocessen. Det bør derfor være muligt at fritage sådanne kulminer for kvantificeringsforpligtelser, hvis det er behørigt begrundet.
- (57) Mineselskaberne bør kontinuerligt udføre målinger og kvantificering af metanemissioner fra ventilationsskakter i underjordiske kulminer og kontinuerlige målinger af afblæst og afbrændt metan i drænstationer. De bør anvende specifikke emissionsfaktorer for kulminer i åbne brud. De bør rapportere disse data til de kompetente myndigheder.
- (58) Der kan bedst opnås mitigering af metanemissioner i aktive og lukkede underjordiske kulminer eller forladte underjordiske kulminer. Teknologien begrænser i øjeblikket den effektive mitigering af metanemissioner fra aktive kulminer i åbne brud og lukkede eller forladte kulminer i åbne brud. For at støtte forskning i og udvikling af teknologier til mitigering af sådanne metanemissioner i fremtiden bør der imidlertid ske effektiv og detaljeret overvågning, rapportering og verifikation af omfanget af disse metanemissioner.
- (59) Aktive underjordiske kulminer er enten termiske kulminer eller kokskulminer. Termisk kul anvendes primært som energikilde, og kokskul anvendes som brændsel og som reaktant i fremstillingen af stål. Både termiske kulminer og kokskulminer bør være underlagt måling, rapportering og verifikation samt mitigerende foranstaltninger med hensyn til metanemissioner. Mitigerende foranstaltninger bør ske gennem udfasning af afblæsning og afbrænding. Mitigerende foranstaltninger bør ikke føre til forringelse af arbejdstagernes sikkerhed.
- (60) For aktive underjordiske kulminer bør der gennemføres mitigerende foranstaltninger gennem en udfasning af afbrændingsanordninger med en destruktions- og fjernelseeffektivitet ved hjælp af design på et niveau under 99 %. Selv om oversvømmelse af lukkede eller forladte underjordiske kulminer kan forhindre metanemissioner, gøres det ikke systematisk, og det indebærer miljørisici. I disse kulminer bør afbrændingsanordninger med en destruktions- og fjernelseeffektivitet ved hjælp af design på et niveau under 99 % også udfases. Da geologiske begrænsninger og miljøhensyn forhindrer en universel tilgang med hensyn til forladte underjordiske kulminer, bør medlemsstaterne udarbejde deres egen mitigeringsplan under hensyntagen til disse begrænsninger og den tekniske gennemførlighed af AMM-mitigering.
- (61) Med henblik på at reducere metanemissionerne fra aktive kulminer bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre incitamentsordninger med henblik på at reducere metanemissioner med forbehold af gældende statsstøtteregler. Disse ordninger kan navnlig tilskynde til investeringer i metanopsamling og -injektion til nettet og bidrage til at reducere metanemissioner fra ventilationsskakter og fra afbrænding. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indføre særlige gebyr- og afgiftsordninger til at lette investeringer i reduktion af metanemissioner, bl. a. som led i statsstøtteprogrammer med henblik på nedlukning af kulproduktionskapacitet, med forbehold af gældende statsstøtteregler.
- (62) Eksisterende bedste mitigeringspraksis for reduktion af metanemissioner bør tillades i lukkede eller forladte kulminer, som f.eks. udvikling af geotermiske projekter og varmelagringsprojekter i oversvømmede kulminer, hydroelektricitetsanvendelser i ikkeoversvømmede kulminer, opsamling af metanemissioner ved afgang, anvendelse af sikkerhedsrelevante afgasningsanordninger, anvendelse af minegas til energiproduktion eller opmagasinering af minevand og andre mulige anvendelser.
- (63) Unionen er afhængig af import for så vidt angår 70 % af sit forbrug af stenkul, 97 % af sit olieforbrug og 90 % af sit forbrug af naturgas. Selv om andelen af globale menneskeskabte metanemissioner udledt i Europa kun anslås til at være ca. 6 %, bidrager forbruget og importafhængigheden af fossile brændstoffer betydeligt til metanemissionerne i Unionen.
- (64) De globale opvarmningseffekter forårsaget af metanemissioner er grænseoverskridende. Selv om nogle tredjelande, der producerer fossil energi, er begyndt at handle på hjemmemarkedet for at reducere metanemissionerne i deres energisektor, er mange tredjelandsproducenter og -eksportører ikke underlagt nogen bestemmelser på deres

respektive hjemmemarked. De har brug for klare incitamenter til at reducere deres metanemissioner. Gennemslagsige oplysninger om metanemissioner i forbindelse med produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, bør derfor stilles til rådighed for markederne og den brede offentlighed.

- (65) Der findes i øjeblikket i begrænset omfang nøjagtige data, rapporteret til UNFCCC-niveau 3 eller ved hjælp af tilsvarende metoder, om internationale metanemissioner. Mange fossilenergieksporterende tredjelandslande har endnu ikke indsendt fuldstændige opgørelsesdata til UNFCCC's sekretariat. Desuden er der konstateret en stor stigning i metanemissioner fra olie- og gasproduktionsaktiviteter på verdensplan, nemlig fra 65 til 80 mio. ton/år i de seneste 20 år.
- (66) Som bebudet i metanstrategien er Unionen fast besluttet på at samarbejde med sine energipartnere og andre vigtige tredjelandslande, der importerer og eksporterer fossil energi, om at bekæmpe metanemissioner på globalt plan. Energidiplomati vedrørende metanemissioner har allerede givet vigtige resultater. I september 2021 bebudede Unionen og De Forenede Stater det globale metantilsagn, der blev lanceret på FN's klimakonference (COP 26) i november 2021. Det globale metantilsagn er et politisk tilsagn om at arbejde sammen om i fællesskab at reducere de globale metanemissioner med 30 % i forhold til 2020-niveauerne senest i 2030 og til at træffe omfattende nationale foranstaltninger for at nå dette mål. Det omfatter også en forpligtelse til at gå i retning af at anvende de bedste tilgængelige opgørelsesmetoder til at kvantificere metanemissioner. Mere end 100 lande, der tegner sig for næsten halvdelen af de globale menneskeskabte metanemissioner, har allerede tilsluttet sig det globale metantilsagn.
- (67) IMEO spiller en vigtig rolle med hensyn til at øge gennemsigtigheden vedrørende globale metanemissioner i energisektoren, og Kommissionen bør fortsætte med at samarbejde med IMEO.
- (68) Sideløbende med sit fortsatte diplomatiske arbejde for at opnå globale forpligtelser til en betydelig reduktion af metanemissionerne tilskynder Unionen endvidere til enhver bestræbelse i forbindelse med en betydelig reduktion af disse emissioner globalt og navnlig i de tredjelandslande, der leverer fossil energi til Unionen.
- (69) Importører af råolie, naturgas og kul til Unionen bør derfor pålægges at give de relevante kompetente myndigheder oplysninger om foranstaltninger i forbindelse med måling, rapportering, verifikation og mitigering af metanemissioner foretaget af eksportører til Unionen og tredjelandsproducenter, navnlig om anvendelsen af reguleringsmæssige eller frivillige foranstaltninger til at kontrollere metanemissionerne fra de tredjelandsproducenter, der leverer råolie, naturgas eller kul, som f.eks. LDAR-undersøgelser eller foranstaltninger til at kontrollere og begrænse aflæsningshændelser og afbrændingshændelser. De måle- og rapporteringsniveauer, der er fastsat i de oplysningskrav, som gælder for importører, bør svare til dem, der gælder for EU-operatører. Endvidere bør forpligtelsen for importører til at fremlægge oplysninger om foranstaltninger til begrænsning af metanemissioner ikke være mere byrdefulde end den tilsvarende forpligtelse for EU-operatører. Medlemsstaterne bør stille oplysningerne om disse foranstaltninger til rådighed for Kommissionen. På grundlag af disse oplysninger bør Unionen oprette og forvalte en gennemsigtighedsdatabase for metan, der indeholder bl.a. oplysninger rapporteret af EU-foretagender og importører af råolie, naturgas og kul. En sådan database vil tjene som informationskilde for importører, der skal træffe beslutninger om køb af råolie, naturgas og kul, og for andre interessenter og offentligheden. Ud over gennemsigtighedsdatabase for metan bør Kommissionen udvikle præstationsprofiler for metan, der indeholder metanemissionsdata vedrørende råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet. Disse profiler bør også omfatte en vurdering af den indsats, som EU-producenter, importører og tredjelandsproducenter og -eksportører af fossil energi har gjort for at måle og rapportere samt reducere deres metanemissioner. Disse profiler bør endvidere indeholde oplysninger om de reguleringsmæssige tiltag vedrørende måling, rapportering, verifikation og mitigering iværksat af tredjelandslande, hvor der produceres råolie, naturgas og kul.
- (70) Desuden bør Kommissionen indføre et globalt metanovervågningsværktøj, der giver oplysninger om forekomsten, omfanget og placeringen af hændelser med høje metanemissioner fra energikilder, samt en hurtig reaktionsmekanisme til håndtering af superudledende hændelser i eller uden for Unionen. I den forbindelse bør Kommissionen tage hensyn til alle behørigt underbyggede oplysninger modtaget fra medlemsstaterne eller tredjeparter om superudledende hændelser. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at dele sådanne oplysninger med Kommissionen. Disse værktøjer bør yderligere tilskynde til reelle og påviselige resultater af gennemførelsen af foranstaltninger, der regulerer metanemissioner og af effektive mitigerings tiltag iværksat af foretagender i Unionen

og dem, som leverer fossil energi til Unionen. Det bør være muligt at basere disse værktøjer på eksisterende internationale værktøjer eller rammer. Disse værktøjer bør samle data fra flere certificerede dataleverandører og -tjenester, herunder Copernicuskomponenten i Unionens rumprogram, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 ⁽¹⁵⁾, og IMEO. De bør give oplysninger med henblik på Kommissionens bilaterale dialoger med relevante tredjelands vedrørende metanemissionspolitikker og -foranstaltninger.

- (71) Samlet set bør gennemsigthedsdatabasen for metan, præstationsprofilerne for metan, det globale metanovervågningsværktøj og den hurtige reaktionsmekanisme bidrage til at øge gennemsigtheden for købere i Unionen, idet de får mulighed for at træffe informerede leveringsbeslutninger, og forbedre muligheden for en bredere anvendelse af løsninger til mitigerende af metanemissioner overalt i verden. Disse instrumenter bør endvidere give tredjelandforetagender yderligere incitament til at anvende internationale standarder for måling og rapportering af metanemissioner, som f.eks. dem, der er vedtaget inden for rammerne af OGMP 2.0, eller til at vedtage effektiv måling samt rapporteringsforanstaltninger og mitigerende foranstaltninger og give mulighed for verifikation.
- (72) Nye kontrakter, som EU-importører indgår om levering af råolie, naturgas eller kul, bør styrke anvendelsen i tredjelands af regler om at overvåge, rapportere og verificere metanemissioner svarende til dem, der er fastsat i denne forordning. Der bør indføres regler, der gør det muligt for tredjelandslieferandører og EU-importører at påvise, at sådanne foranstaltninger svarer til denne forordnings krav for så vidt angår råolie, naturgas eller kul, der importeres til Unionen. Selv om der ikke kan indføres bestemmelser herom i eksisterende kontrakter, er det muligt at indføre sådanne bestemmelser i nye kontrakter eller i eksisterende kontrakter, som er ved at blive fornyet, selv stiltiende. I den forbindelse vil standardbestemmelser, som Kommissionen anbefaler, være nyttige for foretagenderne.
- (73) Det bør være muligt at opnå ækvivalens af overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner ikke blot ved hjælp af foranstaltninger, der anvendes af individuelle foretagender, men også på tredjelandsniveau, gennem de gældende retlige rammer for en sådan overvågning, rapportering og verifikation. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelse til at fastsætte de krav til dokumentation, der skal fremlægges af tredjelands i denne henseende, idet den aktivt samarbejder med alle eksporterende tredjelands og under behørig hensyntagen til eventuelle andre omstændigheder i disse tredjelands og til Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at fastslå og tilbagekalde ækvivalensen for bestemte tredjelands, hvis det er relevant.
- (74) Der bør overvejes instrumenter, herunder dialoger om superudledende hændelser, afgørelser vedrørende overvågnings-, rapporterings- og verifikationsækvivalens og vedtagelse af samarbejdsrammer, for at sikre en korrekt gennemførelse af forpligtelserne for importører samt for producenter eller eksportører, der er etableret i tredjelands, som leverer råolie, naturgas eller kul til Unionen. Kommissionen bør kunne foreslå instrumenter med henblik på samarbejde med tredjelands. Vedtagelsen af disse instrumenter bør være underlagt de relevante bestemmelser i traktaterne, hvis det er relevant.
- (75) Kommissionen bør ikke indlede en dialog med tredjelands om superudledende hændelser, bør afholde sig fra at vedtage afgørelser om ækvivalens, og bør ikke anbefale, at der indledes forhandlinger om en samarbejdsramme, hvis dette ville indebære en risiko for omgåelse af restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) eller artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om import af råolie, naturgas og kul.
- (76) Når gennemsigthedsdatabasen for metan, præstationsprofilerne for metan, det globale metanovervågningsværktøj og den hurtige reaktionsmekanisme er på plads, bør Kommissionen fastlægge metoden til beregning af metanintensiteten i produktionen af råolie, naturgas og kul. Denne metode bør gøres offentligt tilgængelig. Kommissionen bør på dette grundlag vurdere den potentielle indvirkning af forskellige niveauer af maksimale metanintensitetsværdier på energiforsynings sikkerheden og på konkurrenceevnen i Unionens økonomi.
- (77) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at fastsætte obligatoriske maksimale metanintensitetsværdier og -klasser i forbindelse med produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, på grundlag af metoden til beregning af metanintensiteten i produktionen af råolie, naturgas og kul og vurderingen af den potentielle virkning af at fastsætte maksimale metanintensitetsværdier. Disse værdier bør fastsættes på niveauer, der

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

fremmer reduktionen af de globale metanemissioner, samtidig med at energiforsynings sikkerheden bevares på EU-plan og nationalt plan, til sikring af ikkeforskelsbehandlende behandling og beskyttelse af EU-økonomiens konkurrenceevne.

- (78) For at sikre en harmoniseret gennemførelse af denne forordning og for at skabe en fælles teknisk ramme for alle aktører i olie-, gas- og kulsektoren bør Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽¹⁶⁾ overveje at anmode de relevante europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde harmoniserede standarder for måling og kvantificering af metanemissioner i olie-, gas- og kulsektoren, for LDAR-undersøgelser og for aflæsnings- og afbrændingsudstyr. Disse standarder bør gøres obligatoriske med henblik på anvendelsen af nærværende forordning for at sikre en harmoniseret tilgang blandt operatører, foretagender og mineselskaber og dem, der er involveret i at sikre overholdelse af nærværende forordning, navnlig Kommissionen, kompetente myndigheder og verifikatorer. Hvis harmoniserede standarder ikke kan leveres eller ikke sikrer overensstemmelse med kravene i nærværende forordning, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage tekniske forskrifter, der dækker de nødvendige krav. Indtil anvendelsesdatoen for sådanne standarder eller tekniske forskrifter bør operatører, foretagender og mineselskaber følge den nyeste industripraksis og de bedste tilgængelige teknologier.
- (79) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af denne forordning og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Disse sanktioner bør kunne omfatte bøder og tvangsbøder. Disse sanktioner bør for at have en betydelig afskrækkende virkning være afpasset efter arten af overtrædelse, den økonomiske gevinst ved overtrædelsen, og miljøskadens art og grovhed samt indvirkningen på menneskers sikkerhed og sundhed. Ved pålæggelse af sanktioner bør de relevante myndigheder tage behørigt hensyn til den pågældende overtrædelses art, grovhed og varighed. Sanktioner bør pålægges på en ikkeforskelsbehandlende måde og i overensstemmelse med EU-retten, folkeretten og national ret. Gældende proceduremæssige garantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør respekteres.
- (80) Af konsekvenshensyn bør der opstilles en liste over de typer af overtrædelser, der bør pålægges sanktioner. Der bør desuden fastsættes fælles ikkeudtømmende og vejledende kriterier for anvendelse af sanktioner for at fremme en konsekvent anvendelse af sanktioner i alle medlemsstaterne. Sanktionernes afskrækkende virkning bør styrkes ved at give mulighed for at offentliggøre oplysningerne om de sanktioner, som medlemsstaterne pålægger, jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ og (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾, hvis sanktionerne pålægges fysiske personer.
- (81) Som følge af bestemmelserne om, at der ved fastsættelse af tariffer skal tages hensyn til investeringer foretaget af regulerede enheder, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942⁽¹⁹⁾ ændres for at lade Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) stille et sæt indikatorer og referenceværdier til rådighed, så der kan foretages sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed i forbindelse med måling, kvantificering, overvågning, rapportering, verifikation og reduktion af metanemissioner for sammenlignelige projekter.
- (82) For at definere de elementer, der indgår i udfasningen af aflæsning og afbrænding i kokskulminer, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte restriktioner for aflæsning af metan fra ventilationsskakter for kokskulminer. For at give mulighed for om nødvendigt at afkræve importører yderligere oplysninger bør også beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at ændre eller tilføje de oplysninger, som importørerne skal afgive. For

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 22).

at fastlægge metoden til beregning af metanintensiteten i forbindelse med produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet på producentniveau, samt for at fastsætte de relevante maksimale værdier og klasser for metanintensitet bør beføjelsen til at vedtage retsakter endvidere delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning. For at sikre en harmoniseret gennemførelse af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter endelig delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at vedtage harmoniserede standarder og tekniske forskrifter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (83) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage detaljerede regler vedrørende modeller for rapportering af metanemissioner, minimumsdetektionsgrænser og detektionsteknikker for detektionsanordninger og tærskler, der finder anvendelse på det første trin af LDAR-undersøgelser, samt proceduren og kravene og de individuelle afgørelser vedrørende ækvivalensen af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i tredjelande i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽²¹⁾.
- (84) Kommissionen bør overvåge og gennemgå anvendelsen af denne forordning og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten bør navnlig vurdere denne forordnings efficiens og effektivitet, det opnåede niveau for reduktion af metanemissioner, og hvorvidt der er behov for yderligere eller alternative foranstaltninger. Den pågældende rapport bør tage hensyn til den relevante EU-lovgivning på beslægtede områder. Afhængigt af konklusionerne i rapporten og som led i revisionen af denne forordning kan Kommissionen, hvor det er relevant, overveje at fremsætte lovgivningsmæssige forslag.
- (85) Målene for denne forordning, nemlig fastlæggelse af regler for nøjagtig måling, kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation samt for reduktion af metanemissioner i Unionens energisektor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger regler for nøjagtig måling, kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner i Unionens energisektor og for reduktion af disse emissioner, herunder gennem undersøgelser med henblik på lækagedetektion og -reparation, reparationsforpligtelser og restriktioner for afblæsning og afbrænding. Denne forordning fastlægger også regler om værktøjer, der sikrer gennemsigtighed med hensyn til metanemissioner.

2. Denne forordning finder anvendelse på:

a) efterforskning og produktion af olie og naturgas, og udvinding og behandling af naturgas

⁽²⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- b) inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde
 - c) transmission og distribution af naturgas, bortset fra målesystemer på endelige forbrugssteder og de dele af servicelinjer mellem forsyningsnettet og målesystemerne, der befinder sig på slutkunders ejendom, samt underjordisk lagring og drift i LNG-faciliteter, og
 - d) aktive underjordiske kulminer og kulminer i åbne brud, lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer.
3. Denne forordning finder også anvendelse på metanemissioner, der forekommer uden for Unionen, for så vidt angår råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, jf. kapitel 5.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »metanemissioner«: alle direkte emissioner fra enhver komponent, enten som følge af afblæsning, ufuldstændig forbrænding fra afbrænding eller fra lækager
- 2) »komponent«: enhver del eller ethvert element af udstyr, der anvendes i olie-, naturgas- eller kulinstallationer eller -infrastruktur, som potentielt kan udlede metan
- 3) »operatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et aktiv, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af et aktiv
- 4) »aktiv«: en erhvervs- eller driftsenhed, der kan bestå af flere faciliteter eller anlæg, herunder driftsaktiver og ikkedriftsaktiver
- 5) »driftsaktiver«: aktiver, der er under operatørens operationelle kontrol
- 6) »ikkedriftsaktiver«: aktiver, der ikke er under operatørens operationelle kontrol
- 7) »anlæg«: en samling af komponenter med en eller anden indbyrdes forbindelse som en underopdeling af et aktiv
- 8) »transmission«: transmission som defineret i artikel 2, nr. 17), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 ⁽²²⁾
- 9) »transmissionssystemoperatør«: en transmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv (EU) 2024/1788
- 10) »distribution«: distribution som defineret i artikel 2, nr. 19), i direktiv (EU) 2024/1788
- 11) »distributionssystemoperatør«: en distributionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 20), i direktiv (EU) 2024/1788
- 12) »mineselskab«: enhver fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer en kulmine, eller som, hvis det er fastsat i henhold til national ret, har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af en kulmine
- 13) »verifikation«: aktiviteter, der udføres af en verifikator for at vurdere, hvorvidt de rapporter, der fremsendes af operatørerne, foretagenderne og mineselskaberne i henhold til denne forordning, er i overensstemmelse med denne forordning

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1788 af 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint, om ændring af direktiv (EU) 2023/1791 og om ophævelse af direktiv 2009/73/EF (EUT L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- 14) »verifikator«: en juridisk person, som udfører verifikationsaktiviteter, og som på det tidspunkt, hvor der udstedes en verifikationserklæring, er akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, eller en fysisk person, der på anden måde er bemyndiget til at udføre verifikationsaktiviteter, jf. dog nævnte forordnings artikel 5, stk. 2
- 15) »kilde«: en komponent eller en geologisk struktur, der tilsigtet eller utilsigtet, periodisk eller vedvarende udleder metan i atmosfæren
- 16) »emissionsfaktor«: en koefficient, der kvantificerer emissioner af en gas pr. aktivitetseenhed, og som enten er baseret på en stikprøve af måledata eller andre kvantificeringsmetoder, beregnet som gennemsnit med henblik på udarbejdelse af en repræsentativ emissionsrate for et givet aktivitetsniveau under bestemte driftsforhold
- 17) »generisk emissionsfaktor«: en standardiseret emissionsfaktor for hver type emissionskilde, som beregnes på grundlag af opgørelser eller databaser, men som under ingen omstændigheder verificeres ved hjælp af direkte målinger
- 18) »specifik emissionsfaktor«: en emissionsfaktor for en type emissionskilde, der afledes af direkte målinger
- 19) »direkte måling«: måling af metanemissionerne på kildeniveau med en måleanordning, der muliggør en sådan måling
- 20) »kvantificering«: aktiviteter til bestemmelse af mængden af metanemissioner ved hjælp af direkte målinger eller, hvis direkte målinger ikke kan foretages, på grundlag af andre metoder såsom simuleringsværktøjer og andre detaljerede tekniske beregninger eller en kombination af sådanne metoder
- 21) »metanemissioner på anlægsniveau«: alle metanemissionskilder i et anlæg
- 22) »måling på anlægsniveau«: en måling, der giver et fuldstændigt overblik over alle metanemissioner på anlægsniveau, herunder, for et rørledningsnet, emissionerne fra segmenter af et sådant net, og typisk med anvendelse af sensorer, der er monteret på en mobil platform såsom et køretøj, en drone, et luftfartøj, en båd eller en satellit, eller anvendelse af andre midler såsom netværk af fastmonterede sensorer eller kontinuerlige punktsensorer
- 23) »foretagende«: en fysisk eller juridisk person, der varetager mindst én af følgende aktiviteter: efterforskning og produktion af olie eller naturgas, udvinding og behandling af naturgas eller transmission, distribution og underjordisk lagring af gas, herunder for så vidt angår LNG
- 24) »LNG-facilitet«: en LNG-facilitet som defineret i artikel 2, nr. 33), i direktiv (EU) 2024/1788
- 25) »undersøgelse med henblik på lækagedetektion og -reparation« eller »LDAR-undersøgelse«: en undersøgelse med henblik på at identificere og påvise kilder til metanlækager og andre utilsigtede metanemissioner, og med henblik på at reparere eller udskifte de relevante komponenter
- 26) »type 1-undersøgelse med henblik på lækagedetektion og -reparation« eller »type 1-LDAR-undersøgelse«: en undersøgelse med henblik på lækagedetektion og -reparation, der gennemføres i overensstemmelse med kravene i medfør af artikel 14, stk. 2, 7 og 8, og bilag I, del I, for type 1-LDAR-undersøgelser
- 27) »type 2-undersøgelse med henblik på lækagedetektion og -reparation« eller »type 2-LDAR-undersøgelse«: en undersøgelse med henblik på lækagedetektion og -reparation, der gennemføres i overensstemmelse med kravene i medfør af artikel 14, stk. 2, 7 og 8, og bilag I, del I, for type 2-LDAR-undersøgelser
- 28) »produktionssted«: et sted, hvor olie eller naturgas udvindes af jorden, og hvor der ikke finder nogen behandling sted
- 29) »behandlingssted«: et sted, hvor processer såsom adskillelse af olie og naturgas fra vand anvendes til at behandle olie og naturgas
- 30) »nedlukning«: en situation, hvor et anlæg eller en del af dets komponenter ikke længere fungerer under normale driftsforhold og er lukket ned, og hvor en fuldstændig eller delvis reduktion af trykket er nødvendig inden reparations- eller vedligeholdelsesarbejdet kan påbegyndes
- 31) »afblæsning«: direkte udledning af uforbrændt metan til atmosfæren

- 32) »afbrænding«: bortskaffelse af metan ved kontrolleret forbrænding i en anordning, der er udformet til dette formål
- 33) »rutinemæssig afbrænding«: afbrænding under den normale produktion af olie eller naturgas og, i mangel af tilstrækkelige faciliteter eller en egnet geologi til at reinjicere metan, anvende det på anlægget eller udbyde det til salg på et marked, bortset fra afbrænding forårsaget af en nødsituation eller en funktionsfejl
- 34) »flammetårn«: en anordning, der er udstyret med en pilotbrænder til afbrænding
- 35) »nødsituation«: en midlertidig, uventet og sjælden situation, hvor metanemissioner er uundgåelige og nødvendige for at forebygge en nært forestående og væsentlig negativ indvirkning på menneskers sikkerhed, sundhed eller miljøet, bortset fra situationer, der forekommer som følge af eller er forbundet med følgende hændelser:
- a) operatøren undlader at installere passende udstyr med tilstrækkelig kapacitet til at håndtere forventet eller faktisk produktionshastighed og -tryk
 - b) operatøren undlader at begrænse produktionen, hvis produktionshastigheden overstiger det tilknyttede udstyrs eller udvindingssystemets kapacitet, undtagen hvis den overskydende produktion skyldes en nødsituation, funktionsfejl eller ikkeplanlagt reparation i efterfølgende led og varer højst otte timer fra det tidspunkt, hvor der gives meddelelse om kapacitetsproblemet i efterfølgende led
 - c) planlagt vedligeholdelse
 - d) forsømmelighed fra operatørens side
 - e) gentagne svigt, dvs. fire eller flere svigt inden for de foregående 30 dage på samme udstyr
- 36) »funktionsfejl«: et pludseligt, uundgåeligt svigt eller sammenbrud af udstyr, der ligger uden for operatørens rimelige kontrol, og som i væsentlig grad afbryder driften, men som ikke udgør et udstyrssvigt eller -sammenbrud, som helt eller delvis skyldes dårlig vedligeholdelse eller uagtsom drift eller en anden årsag, som kunne være forhindret
- 37) »destruktions- og fjernelseseffektivitet«: vægtprocent af metan, der destrueres eller fjernes, efter at forbrændingen er ophørt, i forhold til den mængde metan, der kommer ind i flammetårnet
- 38) »inaktiv brønd«: en olie- eller gasbrønd eller et olie- eller gasbrøndområde til efterforskning eller produktion, onshore eller offshore, hvor der i mindst ét år ikke har fundet efterforsknings- eller produktionsaktiviteter sted, med undtagelse af midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde
- 39) »midlertidigt lukket brønd«: en olie- eller gasbrønd eller et olie- eller gasbrøndområde til efterforskning eller produktion, onshore eller offshore, hvor der er installeret brøndbarrierer for midlertidigt at isolere produktionsbeholderen, og hvor der stadig er adgang til brønden
- 40) »permanent lukket og forladt brønd«: en olie- eller gasbrønd eller et olie- eller gasbrøndområde til efterforskning eller produktion, onshore eller offshore, som er blevet lukket og ikke vil blive taget i brug igen, hvor al driften er blevet indstillet, og hvor alle installationer, der er forbundet med brønden, er blevet fjernet i overensstemmelse med de gældende reguleringsmæssige krav, og hvor der kan fremlægges dokumentation, jf. bilag V, del 1, punkt 3
- 41) »retablering«: proces, hvorved forurenede vand og jord renses
- 42) »regenerering«: proces, hvorved der for en olie- eller gasbrønd eller et olie- eller gasbrøndområde genskabes jordbunds- og vegetationsforhold, som ligner dem, der eksisterede, før de blev forstyrret
- 43) »kulmine«: et anlæg, hvor der er eller har været kulminedrift, herunder landområder, udgravninger, underjordiske passager, skakter, skråninger, tunneler og gange, strukturer, faciliteter, udstyr, maskiner og værktøj, der befinder sig på overfladen eller under jorden, og som anvendes i eller fremkommer ved arbejde med udvinding af brunkul, subbituminøst kul, bituminøst kul eller antracit fra deres naturlige depoter i jorden på en hvilken som helst måde og ved hjælp af en hvilken som helst metode, herunder arbejdet med forberedelse af kullet til udvinding

- 44) »aktiv kulmine«: en kulmine, hvor størstedelen af indtægterne stammer fra udvinding af brunkul, subbituminøst kul, bituminøst kul eller antracit, og hvor mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) mineudvikling er i gang
 - b) der er produceret kul inden for de sidste 90 dage
 - c) mineventilatorer er i drift
- 45) »underjordisk kulmine«: en kulmine, hvor kul fremstilles ved at grave en tunnel i jorden til kullejet, hvor kullet derefter udvindes med underjordisk kulmineudstyr såsom skæremaskiner og maskiner til kontinuerlig lang- og kortvægsbrydning og transporteres til overfladen
- 46) »kulmine i åbent brud«: en kulmine, hvor kul ligger tæt på overfladen og kan udvindes ved at fjerne dæklag af sten og jord
- 47) »ventilationsskakt«: en lodret passage, der anvendes til at få frisk luft ned under jorden eller fjerne metan og andre gasser fra en underjordisk kulmine
- 48) »drænstation«: en station, der opsamler metan fra et gasdrænsystem i en kulmine
- 49) »drænsystem«: et system, der kan omfatte flere metankilder, og som dræner metanholdig gas fra kullag eller omsluttende klippelag og transporterer den til en drænstation
- 50) »aktiviteter efter udvinding«: aktiviteter, der udføres, efter at kul er udvundet og transporteret til overfladen, herunder håndtering, forarbejdning, oplagring og transport af kul
- 51) »kontinuerlig måling«: en måling, hvor aflæsningen foretages mindst én gang i minuttet
- 52) »kuldepot«: et område, der indeholder betydelige kulkoncentrationer og -mængder, som kan gøres til genstand for minedrift, defineret i henhold til medlemsstatens dokumentationsmetode for geologiske mineralforekomster
- 53) »lukket kulmine«: en kulmine, hvor kulproduktionen er ophørt, og som er lukket i overensstemmelse med de gældende licenskrav eller andre ordninger, og som en operatør, ejer eller rettighedshaver stadig har en gyldig tilladelse eller licens til eller et andet juridisk dokument, der giver ansvar for kulminen
- 54) »forladt kulmine«: en kulmine, hvor kulproduktionen er ophørt, men hvor der ikke kan identificeres en operatør, ejer eller rettighedshaver omfattet af forpligtelserne i henhold til en gyldig tilladelse, licens eller et andet juridisk dokument, der giver ansvar for kulminen, eller som ikke er blevet lukket på en reguleret måde
- 55) »alternativ anvendelse af en forladt underjordisk kulmine«: anvendelse af mineinfrastrukturen under overfladen og kulmineudstyr til andre formål end kulproduktion
- 56) »kulmineudstyr«: alt udstyr, der vedbliver at være knyttet til de metanbærende lag såsom ventilationshuller og drænledninger
- 57) »kokskulmine«: en kulmine, hvor mindst 50 % af den gennemsnitlige produktion i de seneste tre tilgængelige år er kokskul som defineret i bilag B til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 ⁽²³⁾
- 58) »producent«: et foretagende, som i forbindelse med en handelsaktivitet producerer råolie, naturgas eller kul ved at udvinde det af jorden i et koncessionsområde, behandle det eller transportere det gennem tilsluttet infrastruktur inden for det pågældende koncessionsområde

(²³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

- 59) »importør«: en fysisk eller juridisk person, som i forbindelse med en handelsaktivitet bringer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, herunder enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som er udpeget til at udføre de handlinger og formaliteter, der kræves i henhold kapitel 5
- 60) »eksportør«: importørens medkontrahent i hver kontrakt, der indgås om levering af råolie, naturgas eller kul til Unionen
- 61) »metanpræstationsprofil«: de individuelle oplysninger og datablade for medlemsstater, tredjelande og, hvor det er relevant, EU-producenter eller -importører samt producenter eller eksportører fra tredjelande, der leverer råolie, naturgas eller kul til Unionen eller bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet, alt efter hvad der er relevant, som offentliggøres i gennemsigtighedsdatabasen for metan
- 62) »superudledende hændelse«: en hændelse, der finder sted i eller uden for Unionen, hvor en kilde eller en række tæt forbundne kilder på et anlæg udleder over 100 kg metan pr. time
- 63) »afstemningsproces«: undersøgelse og forklaring af årsagerne til eventuelle statistisk betydelige uoverensstemmelser mellem kvantificering på kildeniveau og måling af metanemissioner på anlægsniveau.

Artikel 3

Operatørernes omkostninger

1. Ved fastsættelse eller godkendelse af tariffer eller af de metoder, som transmissionssystemoperatører, distributions-systemoperatører, LNG-facilitetsoperatører eller andre regulerede enheder, herunder, hvis det er relevant, operatører af underjordiske gaslagre, skal anvende, tager tilsynsmyndighederne efter artikel 57 i forordning (EU) 2019/944 og kapitel X i direktiv (EU) 2024/1788 hensyn til de omkostninger og investeringer, der er afholdt for at opfylde forpligtelserne i nærværende forordning, for så vidt som de svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig reguleret enhed og er gennemsigtige.

De i stk. 2 omhandlede investeringsomkostninger pr. enhed kan af tilsynsmyndighederne anvendes til at benchmarke operatørers omkostninger.

2. Hvert tredje år opstiller og offentliggør Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) et sæt indikatorer og tilsvarende referenceværdier til sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed i forbindelse med måling, kvantificering, overvågning, rapportering, verifikation og reduktion af metanemissioner, herunder fra lækager, afblæsning og afbrænding, for sammenlignelige projekter.

De relevante regulerende myndigheder omhandlet i stk. 1 og de relevante regulerede enheder forelægger ACER alle de data, der er nødvendige for at foretage den sammenligning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

KAPITEL 2

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG UAFHÆNGIG VERIFIKATION

Artikel 4

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågning og håndhævelse af anvendelsen af denne forordning.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og kontaktoplysninger på deres kompetente myndigheder senest den 5. februar 2025. Medlemsstaterne underretter hurtigst muligt Kommissionen om eventuelle ændringer af navne eller kontaktoplysninger på deres kompetente myndigheder.

2. Kommissionen offentliggør en liste over kompetente myndigheder og opdaterer den regelmæssigt efter modtagelse af en meddelelse om enhver ændring fra en medlemsstat.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder opretter et kontaktpunkt og har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at udføre de opgaver, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 5

De kompetente myndigheders opgaver

1. De kompetente myndigheder træffer under udførelsen af deres opgaver de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Operatører, foretagender, mineselskaber og importører yder de kompetente myndigheder al den bistand, der er nødvendig, for at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, navnlig med hensyn til fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser, adgang til anlægget, og, hvis anlægget er beliggende offshore, transport til eller fra anlægget.

3. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden, med Kommissionen og kan samarbejde med myndigheder i tredjelande for at sikre overholdelse af denne forordning. Kommissionen opretter et netværk af kompetente myndigheder for at fremme samarbejdet, der omfatter de nødvendige ordninger til udveksling af oplysninger, navnlig om overvågning, regulering og overholdelse, og bedste praksis, og for at afholde høringer. De etablerede kontaktpunkter hos de kompetente myndigheder støtter disse aktiviteter.

4. Når rapporter skal offentliggøres i overensstemmelse med denne forordning, offentliggør de kompetente myndigheder dem gratis på et nærmere angivet websted og i et frit tilgængeligt og maskinlæsbart format, der kan downloades.

I tilfælde, hvor oplysninger tilbageholdes af en eller flere af de grunde, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 2003/4/EF, eller, hvis det er relevant, i henhold til EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, angiver de kompetente myndigheder, hvilken type oplysninger der hemmeligholdes og årsagerne hertil.

Artikel 6

Inspektioner

1. Inspektioner omfatter rutinemæssige inspektioner for operatører og mineselskaber og ikke-rutinemæssige inspektioner for operatører, foretagender, mineselskaber og importører, jf. denne artikel.

2. Inspektioner omfatter, hvor det er relevant, kontrol af anlæg eller revisioner på stedet, undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der påviser overholdelse af kravene i denne forordning, detektion og måling af metanemissioner samt eventuelle opfølgende tiltag, der træffes af eller på vegne af de kompetente myndigheder for at kontrollere og fremme overholdelse af kravene i denne forordning.

Hvis der under en inspektion konstateres en alvorlig overtrædelse af denne forordning, udfærdiger de kompetente myndigheder som led i den rapport, der er omhandlet i stk. 5, en meddelelse om udbedrende tiltag, som operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren skal træffe, med klare tidsfrister for disse tiltag.

Alternativt kan de kompetente myndigheder beslutte at pålægge operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren senest én måned fra den dato, hvor inspektionen afsluttes, at forelægge den relevante kompetente myndighed en række udbedrende tiltag til at afhjælpe de alvorlige overtrædelser, de har konstateret, med henblik på godkendelse. Sådanne tiltag medtages i den rapport, der er omhandlet i stk. 5.

3. Den første rutinemæssige inspektion gennemføres senest den 5. maj 2026. Efter den første rutinemæssige inspektion udarbejder de kompetente myndigheder programmer med henblik på rutinemæssige inspektioner på grundlag af en risikovurdering. De kompetente myndigheder kan træffe afgørelse om omfanget og frekvensen af rutinemæssige inspektioner baseret på en vurdering af de risici, der er forbundet med det enkelte anlæg, såsom miljørisikoen, herunder den samlede indvirkning af alle metanemissioner som en forureningskilde, risici for menneskers sikkerhed og sundhed samt eventuelle konstaterede overtrædelser af denne forordning.

Perioden mellem inspektionerne må ikke overstige 3 år. Hvis der under en inspektion konstateres en alvorlig overtrædelse af denne forordning, finder den efterfølgende inspektion sted inden for ti måneder.

4. Uden at dette berører denne artikels stk. 3 foretager de kompetente myndigheder ikke-rutinemæssige inspektioner for at:

- a) undersøge begrundede klager som omhandlet i artikel 7 og tilfælde af manglende overholdelse hurtigst muligt efter den dato, hvor de kompetente myndigheder får kendskab til sådanne klager eller manglende overholdelse og senest ti måneder efter denne dato
- b) sikre, hvor de kompetente myndigheder skønner det relevant, at der er foretaget lækagereparationer eller udskiftning af komponenter i overensstemmelse med artikel 14, og at der er gennemført mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, 22 og 26
- c) sikre overholdelse, hvis der er indrømmet en dispensation i henhold til artikel 14, stk. 5
- d) verificere, hvor de kompetente myndigheder skønner det relevant, foretagendernes og importørernes overholdelse af denne forordning.

5. Efter hver inspektion udarbejder de kompetente myndigheder en rapport med en angivelse af retsgrundlaget for inspektionen, de procedurer, der er fulgt, de relevante resultater og anbefalinger om yderligere tiltag fra operatørens, foretagendets, mineselskabets eller importørens side, herunder fristerne for deres gennemførelse.

Hvis det er relevant, kan de kompetente myndigheder udarbejde én rapport, der dækker flere inspektioner af aktiver, anlæg og komponenter tilhørende samme operatør, foretagende, mineselskab eller importør, forudsat at sådanne inspektioner foretages inden næste rutineinspektion.

Rapporten meddeles den pågældende operatør, det pågældende foretagende, det pågældende mineselskab eller den pågældende importør og gøres offentligt tilgængelig senest to måneder efter inspektionsdatoen. Hvis inspektionen blev udløst af en klage, der blev indgivet i overensstemmelse med artikel 7, meddeler de kompetente myndigheder klageren, når rapporten er offentligt tilgængelig.

Rapporten gøres offentligt tilgængelig af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF. I tilfælde, hvor oplysninger tilbageholdes af en eller flere af de grunde, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 4, angiver de kompetente myndigheder i rapporten, hvilken type oplysninger der tilbageholdes, og årsagerne hertil.

6. Hvis det i den rapport, der er omhandlet i stk. 5, konkluderes, at en operatør, et foretagende, et mineselskab eller en importør ikke overholder kravene i denne forordning, træffer vedkommende alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at driften overholder denne forordning. Foranstaltningerne træffes hurtigst muligt inden for den frist, som de kompetente myndigheder har fastsat.

7. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med Unionens relevante institutioner, organer, agenturer eller tjenestegrene eller med andre medlemsstater eller andre relevante mellemstatslige organisationer eller offentlige organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for deres kompetente myndigheder, når de udøver de opgaver, som de er blevet tillagt ved denne artikel.

For så vidt angår dette stykke anses en mellemstatslig organisation eller et offentligt organ ikke som passende, hvis vedkommendes objektivitet kan blive bragt i fare på grund af en interessekonflikt.

Artikel 7

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person kan indgive en skriftlig klage til de kompetente myndigheder over en operatørs, et foretagendes, et mineselskabs eller en importørs potentielle overtrædelse af denne forordning.
2. Klagen skal være behørigt underbygget og indeholde tilstrækkelig dokumentation for den påståede overtrædelse.
3. Hvis det viser sig, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at berettige en undersøgelse, underretter de kompetente myndigheder klageren inden for en rimelig frist, men højst to måneder efter modtagelsen af klagen, om årsagen til deres beslutning om ikke at indlede en undersøgelse.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis klager, der ikke er tilstrækkeligt underbyggede, indgives gentagne gange, og de kompetente myndigheder derfor anser det som misbrug.

4. Med forbehold af stk. 3 og den gældende nationale ret, holder de kompetente myndigheder klageren underrettet om de skridt, der er taget i proceduren, og informerer klageren, hvis det er relevant, om passende alternative klagemuligheder såsom adgang til nationale domstole eller enhver anden national eller international klageprocedure.

5. Med forbehold af den gældende nationale ret, og på grundlag af sammenlignelige procedurer fastsætter og offentliggør de kompetente myndigheder vejledende frister for at træffe afgørelse om klager.

Artikel 8

Verifikationsaktiviteter og verifikationserklæring

1. Verifikatorer udfører verifikationsaktiviteter for at vurdere, om de emissionsrapporter, som operatører, foretagender, mineselskaber eller importører forelægger dem, er i overensstemmelse med kravene i denne forordning. Disse verifikationsaktiviteter omfatter en gennemgang af alle de datakilder og metoder, der er anvendt for at vurdere pålideligheden, troværdigheden og nøjagtigheden af emissionsrapporterne, herunder navnlig følgende:

- a) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
- b) de metoder, beregninger, prøveudtagninger eller statistiske fordelinger, der muliggør fastlæggelsen af metanemissioner
- c) eventuelle risici for uhensigtsmæssig måling eller rapportering
- d) eventuelle kvalitetskontrol- eller kvalitetssikringssystemer, som operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren benytter.

2. Ved udførelsen af de verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvender verifikatorerne de standarder og tekniske forskrifter, alt efter hvad der er relevant, for måling og kvantificering af metanemissioner, og mitigerings fastsat i henhold til artikel 32.

Indtil anvendelsesdatoen for disse standarder og tekniske forskrifter, alt efter hvad der er relevant, skal operatører, foretagender, mineselskaber og importører, alt efter hvad der er relevant, give verifikatorerne oplysninger om de relevante standarder, herunder europæiske eller andre internationale standarder, eller metoder, som de anvender, med henblik på verifikationsaktiviteter.

Verifikationsaktiviteterne omfatter også, hvor det er relevant, anmeldt og uanmeldt kontrol af anlæg for at vurdere pålideligheden, troværdigheden og nøjagtigheden af de anvendte datakilder og metoder.

3. De verifikationsaktiviteter, der er omhandlet i denne artikel, skal bringes i overensstemmelse med europæiske eller andre internationale standarder og metoder for verifikatorer med henblik på at begrænse byrden for operatører, foretagender, mineselskaber eller importører og de kompetente myndigheder og skal tage behørigt hensyn til karakteren af de verifikationsaktiviteter og retningslinjer, som Kommissionen har udstedt i denne henseende.

4. Hvis verifikatoren efter verifikatorens vurdering med rimelig sikkerhed konkluderer, at emissionsrapporten overholder kravene i denne forordning, udsteder verifikatoren en verifikationserklæring, der attesterer emissionsrapportens overensstemmelse og angiver de udførte verifikationsaktiviteter.

Verifikatoren udsteder kun en verifikationserklæring, hvis pålidelige, troværdige og nøjagtige data og oplysninger gør det muligt at bestemme metanemissionerne med rimelig sikkerhed, og forudsat at de rapporterede data er i overensstemmelse med de skønnede data, og at de er fuldstændige og konsekvente.

Hvis verifikatoren efter verifikatorens vurdering konkluderer, at emissionsrapporten ikke overholder kravene i denne forordning, underretter verifikatoren operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren om denne konklusion og giver begrundet feedback til operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren ud fra anerkendte standarder. Operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren forelægger hurtigst muligt og inden for den frist, der er fastsat af verifikatoren, en revideret emissionsrapport for verifikatoren.

5. Operatøren, foretagendet, mineselskabet og importøren yder verifikatoren al den bistand, der er nødvendig for, at denne kan udføre verifikationsaktiviteterne, navnlig med hensyn til adgang til anlægget og fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser.

*Artikel 9***Verifikatorers uafhængighed og akkreditering eller bemyndigelse**

1. Verifikatorer er uafhængige af operatørerne, foretagenderne, mineselskaberne og importørerne og udfører verifikationsaktiviteter i henhold til denne forordning i offentlighedens interesse. I denne henseende må hverken verifikatoren eller nogen del af den samme juridiske enhed være en operatør, et foretagende, et mineselskab eller en importør, eller eje en operatør, et foretagende, et mineselskab eller en importør eller være ejet af en operatør, et foretagende, et mineselskab eller en importør.

Verifikatorer må ikke have forbindelser med operatører, foretagender, mineselskaber eller importører, som kan påvirke deres uafhængighed og upartiskhed.

2. Verifikatorer, som er juridiske personer, akkrediteres af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.

Såfremt nærværende forordning ikke indeholder særskilte bestemmelser om akkreditering af verifikatorer, finder forordning (EF) nr. 765/2008 anvendelse.

3. Medlemsstaterne kan beslutte at bemyndige fysiske personer til at være verifikatorer med henblik på denne forordning. Disse verifikatorer godkendes af en anden national myndighed end det nationale akkrediteringsorgan, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008.

4. Hvis en medlemsstat beslutter at anvende stk. 3, sikrer den, at den relevante nationale myndighed overholder denne forordning og forsyner Kommissionen og de øvrige medlemsstater med al den dokumentation, der er nødvendig for at verificere kompetencen hos de verifikatorer, som er bemyndiget i henhold til nævnte stykke.

*Artikel 10***Anvendelse og udveksling af oplysninger**

1. I forbindelse med opfyldelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i henhold til denne forordning tager Kommissionen, de kompetente myndigheder og verifikatorerne hensyn til de oplysninger, der er gjort offentligt tilgængelige af det internationale observationsorgan for metanemissioner (IMEO) eller Oil and Gas Methane Partnership (OGMP), eller andre relevante internationale tilgængelige oplysninger, navnlig oplysninger om:

- a) aggregering af metanemissionsdata i overensstemmelse med relevante statistiske metoder
- b) verifikation og validering af de metoder og statistiske processer, som industrien anvender til at kvantificere metanemissionsdata
- c) udvikling af dataaggregerings- og analysemetoder i overensstemmelse med god videnskabelig og statistisk praksis for at opnå mere nøjagtige metanemissionsskøn med passende karakterisering af usikkerheden
- d) offentliggørelse af aggregerede rapporterede data efter primær kilde og efter rapporteringsniveau, klassificeret efter driftsaktiver og ikkedriftsaktiver, hvis sådanne findes, i overensstemmelse med konkurrence- og fortrolighedskravene
- e) rapportering af resultater vedrørende væsentlige uoverensstemmelser mellem datakilder, hvilket bidrager til at opbygge mere robuste videnskabelige metoder
- f) rapportering af superudledende hændelser, der identificeres igennem et system for tidlig detektion og varsling.

2. Kommissionen forelægger IMEO offentligt tilgængelige metanemissionsdata, som den anser for relevante, og som de kompetente myndigheder har stillet til rådighed for Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL 3

METANEMISSIONER I OLIE- OG GASSEKTOREN

Artikel 11

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c).

Artikel 12

Overvågning og rapportering

1. Senest den 5. august 2025 forelægger operatøren de kompetente myndigheder en rapport med den kvantificering af metanemissioner på kildeniveau, der er skønnet som minimum ved hjælp af generiske emissionsfaktorer for alle kilder. Denne rapport kan indeholde en kvantificering af metanemissioner på kildeniveau i overensstemmelse med kravene i stk. 2 for nogle eller alle kilder.

2. Operatører og foretagender, der er etableret i Unionen, forelægger de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktivet befinder sig, en rapport med kvantificering af metanemissioner på kildeniveau:

- a) for driftsaktiver senest den 5. februar 2026, og
- b) for ikkedriftsaktiver senest den 5. februar 2027, hvor disse aktiver ikke er rapporteret i henhold til litra a).

Hvis direkte måling ikke er mulig, skal rapporteringen omfatte anvendelse af specifikke emissionsfaktorer baseret på kvantificering eller prøveudtagning på kildeniveau.

3. Operatører og foretagender, der er etableret i Unionen, forelægger de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktivet befinder sig, en rapport med kvantificering af metanemissioner på kildeniveau, suppleret med målinger af metanemissioner på anlægsniveau, hvilket gør det muligt at vurdere og sammenligne med skønnene på kildeniveau aggregeret for hvert anlæg:

- a) for driftsaktiviteter senest den 5. februar 2027 og senest den 31. maj hvert år herefter, og
- b) for ikkedriftsaktiver senest den 5. august 2028 og senest den 31. maj hvert år herefter, hvor disse aktiver ikke er rapporteret i henhold til litra a).

Før rapporten forelægges de kompetente myndigheder, sikrer operatører og foretagender, at rapporten vurderes af en verifikator og indeholder en verifikationserklæring, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

4. De rapporter, der er omhandlet i denne artikel, dækker det senest tilgængelige kalenderår og indeholder som minimum følgende oplysninger:

- a) type og placering af emissionskilderne
- b) detaljerede data for hver type emissionskilde rapporteret i ton metan og i ton CO₂-ækvivalenter ved hjælp af globale opvarmningspotentialer som defineret i den sjette vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC)
- c) detaljerede oplysninger om kvantificeringsmetoderne
- d) alle metanemissioner for driftsaktiver
- e) ejerandel og metanemissioner fra ikkedriftsaktiver ganget med ejerandelen
- f) en liste over de enheder, der har operationel kontrol over ikkedriftsaktiverne.

Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter en rapporteringsmodel for rapporterne, der er omhandlet i denne artikel, idet den tager hensyn til de allerede eksisterende nationale opgørelsesrapporter og de seneste tekniske vejledningsdokumenter og rapporteringsmodeller fra OGMP. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

Indtil vedtagelsen af de relevante gennemførelsesretsakter anvender operatørerne og foretagenderne de tekniske vejledningsdokumenter og rapporteringsmodeller fra OGMP 2.0 til opstrømsaktiviteter og til midtstrøms- og nedstrømsaktiviteter, alt efter hvad der er relevant.

5. De målinger og kvantificeringer, der er omhandlet i denne artikel, foretages i overensstemmelse med de standarder og tekniske forskrifter, der er fastsat i henhold til artikel 32, alt efter hvad der er relevant. Indtil anvendelsesdatoen for disse standarder eller tekniske forskrifter følger operatører og foretagender den nyeste industripraksis og anvender de bedste tilgængelige teknologier til måling og kvantificering af metanemissioner. I den forbindelse kan operatører og foretagender, der er etableret i Unionen, anvende de seneste tekniske vejledningsdokumenter fra OGMP 2.0, som er godkendt senest den 4. august 2024, til sådanne formål.

Operatører og foretagender giver kompetente myndigheder og verifikatorer oplysninger om de anvendte standarder, herunder europæiske eller andre internationale standarder eller metoder.

6. Operatører og foretagender, der er etableret i Unionen, sammenligner kvantificering af metanemissioner på kildeniveau og måling af metanemissioner på anlægsniveau. Hvis der er statistisk betydelige uoverensstemmelser mellem kvantificering på kildeniveau og måling af metanemissioner på anlægsniveau, skal operatører og foretagender:

- a) straks underrette de kompetente myndigheder inden udgangen af rapporteringsperioden
- b) gennemføre en afstemningsproces hurtigst muligt og underrette den kompetente myndighed om resultaterne af afstemningsprocessen, herunder dokumentation og støttedokumenter om nødvendigt, senest den næste rapporteringsperiode.

Afstemningsprocessen skal behandle mulige årsager til uoverensstemmelserne, herunder som minimum nøjagtigheden og hensigtsmæssigheden af de teknologier og de metoder, der anvendes til kvantificering på kildeniveau og måling på anlægsniveau af metanemissioner, eller eventuel datausikkerhed i resultaterne som følge af de valgte metoder, teknologier eller ekstrapoleringen af resultater.

Med henblik på afstemningsprocessen skal operatørerne og foretagenderne overveje yderligere kvantificering på kildeniveau eller målinger på anlægsniveau for at tilvejebringe den nødvendige dokumentation til at redegøre for årsagerne til uoverensstemmelserne. På grundlag af resultaterne af afstemningsprocessen gennemfører operatører og foretagender efterfølgende justeringer i numeriske værdier af kvantificering på kildeniveau eller målinger på anlægsniveau, hvis det er relevant.

Hvis de kompetente myndigheder mener, at de oplysninger, som operatøren eller foretagendet har forelagt i henhold til første afsnit, litra b), ikke i tilstrækkelig grad redegør for årsagerne til uoverensstemmelserne, kan de kompetente myndigheder anmode operatøren eller foretagendet om at fremlægge yderligere oplysninger eller gennemføre yderligere tiltag.

7. I tilfælde, hvor oplysninger er fortrolige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 ⁽²⁴⁾, angiver de berørte operatører eller foretagender i rapporten, hvilken type oplysninger der hemmeligholdes og årsagerne hertil.

8. De kompetente myndigheder stiller de i denne artikel omhandlede rapporter til rådighed for offentligheden og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, senest tre måneder efter at de relevante operatører eller foretagender har forelagt dem.

Artikel 13

Generel mitigeringsforpligtelse

Operatørerne træffer alle passende mitigerende foranstaltninger for at forebygge og minimere metanemissioner under driften.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

Artikel 14

Lækagedetektion og -reparation

1. Senest den 5. maj 2025 for eksisterende anlæg og senest seks måneder efter datoen for idriftsættelse af nye anlæg forelægger operatørerne et program for lækagedetektion- og reparation (»LDAR-programmet«) for de kompetente myndigheder.

LDAR-programmet skal indeholde en detaljeret beskrivelse af LDAR-undersøgelserne og -aktiviteterne, herunder specifikke tidsfrister, der skal gennemføres i overensstemmelse med denne artikel, bilag I, del 1 og 2, og de relevante standarder og tekniske forskrifter, alt efter hvad der er relevant, der er fastlagt i henhold til artikel 32. Hvis der foretages ændringer i LDAR-programmet, forelægger operatørerne et ajourført LDAR-program for de kompetente myndigheder så hurtigt som muligt.

Indtil anvendelsesdatoen for standarderne eller de tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32, følger operatører den nyeste industripraksis og de bedste teknologier, der er kommercielt tilgængelig, til LDAR-undersøgelser. Operatører giver kompetente myndigheder og verifikatorer oplysninger om de anvendte standarder, herunder internationale standarder, eller metoder.

De kompetente myndigheder kan kræve, at operatøren ændrer LDAR-programmet under hensyntagen til kravene i denne forordning.

2. Operatørerne indleder den første type 2-LDAR-undersøgelse af alle komponenter, som de er ansvarlige for, i overensstemmelse med LDAR-programmet så hurtigt som muligt fra den 4. august 2024.

Under alle omstændigheder gennemfører operatørerne den første type 2-LDAR-undersøgelse senest den 5. august 2025 for eksisterende anlæg. Uden at det berører de frekvenser, der er fastsat i bilag I, del 1, kan operatører betragte en type 2-LDAR-undersøgelse, der udføres mellem den 3. august 2022 og den 4. august 2024 som den første type 2-LDAR-undersøgelse.

Senest ni måneder efter datoen for idriftsættelsen af nye anlæg gennemfører operatørerne den første type 2-LDAR-undersøgelse af alle komponenter, som de er ansvarlige for, i overensstemmelse med LDAR-programmet.

Efter at have gennemført den første type 2-LDAR-undersøgelse gennemfører operatørerne type 1- og type 2-LDAR-undersøgelser med følgende frekvenser:

- a) for overjordiske og underjordiske komponenter, bortset fra distributions- og transmissionsnet, i overensstemmelse med de minimumsfrekvenser, der er anført i bilag I, del 1, punkt 1
- b) for komponenter i distributions- og transmissionsnet i overensstemmelse med de minimumsfrekvenser, der er anført i bilag I, del 1, punkt 2
- c) for alle offshorekomponenter i overensstemmelse med de minimumsfrekvenser, der er anført i bilag I, del 1, punkt 3
- d) for alle andre komponenter i overensstemmelse med de minimumsfrekvenser, der er anført i bilag I, del 1, punkt 4.

3. Uden at det berører forpligtelsen til at gennemføre type 2-LDAR-undersøgelser i overensstemmelse med denne artikel, kan operatører, når det er nødvendigt at gennemføre en type 1-LDAR-undersøgelse, vælge at gennemføre en type 2-LDAR-undersøgelse i stedet for en type 1-LDAR-undersøgelse.

4. Som led i LDAR-undersøgelser kan operatørerne anvende avancerede detektionsteknologier, forudsat at:

- a) de kompetente myndigheder godkender deres anvendelse heraf i forbindelse med LDAR-programmet
- b) målingen foretages for hver enkelt potentiel emissionskilde, og
- c) de avancerede detektionsteknologier overholder kravene som fastsat i stk. 7 og 8 og er i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2.

5. Uanset denne artikels stk. 2, fjerde afsnit, kan der, hvis operatører, der producerer eller behandler olie eller naturgas, på grundlag af målinger fra de fem foregående år, der er blevet rapporteret af driftslederne i overensstemmelse med artikel 12 og vurderet af en verifikator, fremlægger dokumentation for, at mindre end 1 % af alle deres komponenter og delkomponenter på hvert anlæg lækker, og at de samlede metanemissioner forbundet med disse lækager udgør mindre end 0,08 % af den samlede mængde af gas eller 0,015 % af den samlede mængde af behandlet eller udvundet olie, anvendes andre LDAR-undersøgelsesfrekvenser for komponenter på anlæg, hvor der ikke er konstateret lækager, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, og forudsat at følgende gør sig gældende:

- a) for alle komponenter på behandlingssteder gennemføres der type 1-LDAR-undersøgelser mindst hver 12. måned
- b) for mindst 25 % af alle komponenter på behandlingssteder gennemføres der type 2-LDAR-undersøgelser hver 12. måned, mens alle komponenter kontrolleres mindst hver 48. måned
- c) for alle komponenter på produktionssteder gennemføres der type 1-LDAR-undersøgelser mindst hver 36. måned
- d) for alle komponenter på produktionssteder gennemføres der type 2-LDAR-undersøgelser mindst hver 60. måned

Hvis 1 % eller mere af alle komponenter og delkomponenter på hvert anlæg efter LDAR-undersøgelserne gennemført i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit lækker, eller hvis de aggregerede metanemissioner, der er forbundet med disse lækager, udgør mere end 0,08 % af den samlede mængde af gas eller 0,015 % af den samlede mængde af behandlet eller udvundet råolie, er den pågældende operatør omfattet af forpligtelserne i henhold til stk. 2 på det pågældende anlæg.

Den kompetente myndighed underretter Kommissionen om de dispensationer, der indrømmes i henhold til dette stykke, og foretager ikke rutinemæssige inspektioner, jf. artikel 6, stk. 4.

6. LDAR-undersøgelser gennemføres med detektionsanordninger, der gør det muligt at identificere følgende lækager for hver komponenttype:

- a) på et niveau, der ligger så tæt som muligt på hver enkelt potentiel emissionskilde for overjordiske komponenter og komponenter over havoverfladen
- b) ved grænsefladen mellem jorden og atmosfæren for underjordiske komponenter som første trin og, hvis der påvises en lækage som fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der vedtages i overensstemmelse med stk. 7, så tæt på emissionskilden som muligt som andet trin
- c) anvendelse af de bedste detektionsteknikker, der er kommercielt tilgængelige for offshorekomponenter under havoverfladen eller under havbunden.

7. Kommissionen skal senest den 5. august 2025 ved hjælp af en gennemførelsesretsakt specificere:

- a) de minimumsdetektionsgrænser og detektionsteknikker, der skal anvendes for de forskellige detektionsanordninger, der bruges for at opfylde kravene til alle komponenter i punkt 8
- b) de tærskler, der finder anvendelse på første trin i LDAR-undersøgelserne, og som skal anvendes for at opfylde kravene til underjordiske komponenter i punkt 8.

Disse minimumsdetektionsgrænser, teknikker og tærskler baseres på de bedste tilgængelige teknologier og de bedste tilgængelige detektionsteknikker under hensyntagen til de forskellige typer komponenter og LDAR-undersøgelser. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 3.

Indtil vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt anvender operatørerne for at opfylde kravene i stk. 8 de bedste tilgængelige teknologier og de bedste tilgængelige detektionsteknikker i overensstemmelse med fabrikantens specifikationer for drift og vedligeholdelse.

8. Operatørerne reparerer eller udskifter alle komponenter, der konstateres at udlede metan på eller over følgende niveauer ved standardtemperatur og -tryk og ved hjælp af detektionsanordninger i overensstemmelse med fabrikantens specifikationer for drift og vedligeholdelse:

- a) for type 1-LDAR-undersøgelser: 7 000 ppm metanmængde eller 17 gram metan pr. time
- b) for type 2-LDAR-undersøgelser:
 - i) 500 ppm metanmængde eller 1 gram metan pr. time for overjordiske komponenter og for offshorekomponenter over havoverfladen

- ii) 1 000 ppm metanmængde eller 5 g metan pr. time på det andet trin i LDAR-undersøgelser af underjordiske komponenter
- iii) 7 000 ppm metanmængde eller 17 gram pr. time for offshorekomponenter under havoverfladen eller under havbunden.

9. De komponenter, der er omhandlet i stk. 8, reparerer eller udskiftes umiddelbart efter detektion. Hvis reparationen ikke kan udføres umiddelbart efter detektion, forsøges den hurtigst muligt og senest 5 dage efter detektionen, og den skal være afsluttet inden for 30 dage efter detektionen.

Hvis en operatør kan påvise, at reparationen eller udskiftningen ikke lykkes eller ikke er mulig inden for fem dage for et første forsøg, eller hvis operatøren forventer, at en fuldstændig reparation ikke er mulig inden for 30 dage af sikkerhedsmæssige, administrative eller tekniske hensyn, underretter operatøren de kompetente myndigheder og forelægger dokumentation herfor sammen med reparations- og overvågningsplaner, der som minimum omfatter de elementer, der er anført i bilag II, senest 12 dage efter detektionen.

Disse reparations- og overvågningsplaner skal indeholde al den nødvendige dokumentation, der begrundes enhver forsinkelse. De skal garantere, at miljøpåvirkningen minimeres, samtidig med at sikkerhedsmæssige, administrative og tekniske hensyn tages i betragtning. De kompetente myndigheder kan kræve, at operatøren ændrer reparations- og overvågningsplanerne under hensyntagen til kravene i denne forordning. Under alle omstændigheder foretages reparationen eller udskiftningen hurtigst muligt.

Operatørerne prioriterer reparation af større lækager.

Reparationer eller udskiftninger som omhandlet i dette stykke skal anvende de bedste teknologier, der er kommercielt tilgængelig, og som yder langsigtet beskyttelse mod fremtidig lækage.

Sikkerhedsmæssige, administrative og tekniske hensyn som omhandlet i dette stykke begrænses til:

- a) sikkerheden for personale og andre personer i umiddelbar nærhed af den påviste lækage
- b) eventuelle negative miljøvirkninger, hvis operatøren kan påvise, at disse virkninger vil være større end de miljømæssige fordele, f.eks. hvis en reparation kan føre til et højere samlet niveau af metanemissioner, end det ville være tilfældet uden reparationen
- c) tilgængelighed af en komponent, herunder planlagt vedligeholdelse, krav i tilladelsesprocessen eller krævet administrativ tilladelse
- d) manglende tilgængelighed af reservedele, der er nødvendige for at reparere komponenten eller udskifte komponenterne, og
- e) en betydeligt forringet gasforsyningssituation, der sandsynligvis vil føre til et kriseniveau som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 ⁽²⁵⁾.

10. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 9, sjette afsnit, litra a)-e), gælder, og en nedlukning er nødvendig, før reparationen eller udskiftningen kan foretages, minimerer operatørerne lækagen senest 24 timer efter detektionen og reparerer lækagen senest ved afslutningen af den næste planlagte nedlukning eller inden for et år, alt efter hvad der kommer først, medmindre udførelse af en tidligere reparation med rimelighed kan forventes at føre til en situation, hvor mængden af metan, der aflæses under reparationen, højst sandsynligt ville være betydeligt højere end mængden af metan, der ville lække uden reparation, eller medmindre udførelse af en tidligere reparation med rimelighed kan forventes at føre til forsyningssikkerhedsproblemer i små forbundne systemer som defineret i direktiv (EU) 2019/944.

En operatør forelægger straks de kompetente myndigheder al den nødvendige dokumentation, der begrundes beslutningen om at udsætte reparationen.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1).

En beslutning om at udsætte reparationen på grund af sikkerhedsmæssige, administrative og tekniske hensyn skal godkendes af de kompetente myndigheder og skal indgå i reparations- og overvågningsplanerne. De kompetente myndigheder kan kræve, at den pågældende operatør ændrer reparations- og overvågningsplanerne under hensyntagen til kravene i denne forordning.

11. Operatører udarbejder straks, ajourfører og stiller en fortegnelse over alle beslutninger om at udsætte reparationen i henhold til denne artikel fuldt ud til rådighed for de kompetente myndigheder, herunder al nødvendig dokumentation, der begrundet hver beslutning og de tilhørende reparations- og overvågningsplaner.

12. Uanset stk. 2 undersøger operatørerne komponenter, der viste sig at udlede:

- a) på metanniveauer, der er lig med eller højere end tærsklerne fastsat i stk. 8 ved standardtemperatur og -tryk under en tidligere LDAR-undersøgelse, umiddelbart efter den reparation, der er foretaget i henhold til stk. 9, og senest 45 dage derefter for at sikre, at reparationen har været vellykket, og
- b) på metanniveauer, der er lavere end tærsklerne fastsat i stk. 8 ved standardtemperatur og -tryk, senest tre måneder efter den dato, hvor emissionerne blev påvist, for mindst én gang at kontrollere, om størrelsen af metantab har ændret sig, og om reparation er påkrævet.

Hvis der viser sig at være en højere sikkerhedsrisiko eller en højere risiko for metanlækage, kan de kompetente myndigheder anbefale, at der foretages mere frekvente LDAR-undersøgelser af de relevante komponenter.

13. Uden at det berører rapporteringsforpligtelserne i henhold til stk. 14, registrerer operatørerne alle identificerede lækager, uanset deres størrelse, og fører regelmæssigt tilsyn med dem og sikrer, at de repareres i overensstemmelse med stk. 9.

Operatøren opbevarer optegnelsen i mindst ti år og stiller disse oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder, hvis de anmoder herom.

14. Hvert år forelægger operatørerne alle reparations- og overvågningsplaner og en rapport, der sammenfatter resultaterne af alle LDAR-undersøgelser, der er udført i løbet af det foregående år, for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de relevante aktiver befinder sig.

De kompetente myndigheder kan kræve, at operatørerne ændrer rapporten eller reparations- og overvågningsplanerne under hensyntagen til kravene i denne forordning.

15. Operatørerne kan uddelegere enhver af de opgaver, der er fastsat i denne artikel. Uddelegering af opgaver berører ikke operatørernes ansvar og må ikke påvirke effektiviteten af de kompetente myndigheders tilsyn.

16. Medlemsstaterne sikrer, at LDAR-tjenesteydere og operatører har adgang til certificering, akkrediteringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger, herunder passende uddannelsesprogrammer, i forbindelse med LDAR-undersøgelserne.

17. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF⁽²⁶⁾ og 2013/30/EU⁽²⁷⁾, kan de kompetente myndigheder beslutte at undtage offshoreoliekomponenter og -gaskomponenter, som er placeret på deres område i en vanddybde på mere end 700 meter, fra kravene i henhold til denne artikel, hvis den pågældende operatør kan fremlægge solid dokumentation for, at indvirkningen på klimaet af potentielle metanemissioner fra disse komponenter med stor sandsynlighed vil være ubetydelig.

Artikel 15

Restriktioner for afblæsning og afbrænding

1. Afblæsning er forbudt undtagen under de omstændigheder, der er fastsat i denne artikel. Rutinemæssig afbrænding er forbudt.

2. Afblæsning eller afbrænding er kun tilladt i tilfælde af en nødsituation eller en funktionsfejl.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).

3. Uanset stk. 2 er afblæsning eller afbrænding tilladt, hvis det er uundgåeligt og strengt nødvendigt og under forudsætning af, at rapporteringsforpligtelserne i artikel 16 overholdes.

Afblæsning og afbrænding anses for at være uundgåelig og strengt nødvendig i følgende særlige situationer, hvor afblæsning eller afbrænding, alt efter hvad der er relevant, ikke helt kan undgås eller er nødvendig af sikkerhedsmæssige årsager:

- a) under normal drift af pneumatiske anordninger, kompressorer, atmosfæriske tryklagertanke, prøveudtagnings- og måleanordninger og torgastætninger eller andre komponenter, der er udformet til afblæsning, forudsat at et sådant udstyr opfylder de standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32, og vedligeholdes korrekt for at minimere metantab
- b) ved fjernelse eller oprensning af væskeansamling i en brønd ved atmosfærisk tryk
- c) under måling eller prøveudtagning af en lagertank eller anden lavtryksbeholder, forudsat at tanken eller beholderen overholder de standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32
- d) under overførsel af væsker fra en lagertank eller anden lavtryksbeholder til et transportkøretøj, forudsat at tanken eller beholderen overholder de standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32
- e) under reparation, vedligeholdelse, afprøvningsprocedurer og demontering, herunder udblæsning og trykaflastning af udstyr for at foretage reparation og vedligeholdelse
- f) under en »bradenhead test«
- g) under en »packer leakage test«
- h) under en produktionstest, der varer mindre end 24 timer
- i) hvor metan ikke opfylder afgangsledningsspecifikationerne, forudsat at operatøren analyserer metanprøver to gange om ugen for at fastslå, om specifikationerne er opfyldt, og leder metan ind i en afgangsledning, så snart rørledningsspecifikationerne er opfyldt
- j) under idriftsættelse af rørledninger, udstyr eller anlæg, dog kun så længe det er nødvendigt for at udrense urenheder, der er tilført fra rørledningen eller udstyret
- k) under pigging, udblæsning med henblik på reparation, demontering eller rensning af en rørledning med henblik på reparation eller vedligeholdelse, og kun hvis gassen ikke kan indesluttet eller omdirigeres til en uberørt del af rørledningen.

4. Hvis afblæsning er tilladt i henhold til stk. 2 og 3, må operatørerne kun foretage afblæsning, hvis afbrænding ikke er teknisk mulig på grund af manglende brændbarhed eller manglende evne til at opretholde en flamme, skaber risiko for, at driftens eller personalets sikkerhed bringes i fare, eller hvis den vil have en værre miljøpåvirkning med hensyn til metanemissioner. I en sådan situation skal operatørerne som led i rapporteringsforpligtelserne i artikel 16 underrette de kompetente myndigheder og fremlægge dokumentation for, at det er nødvendigt at bruge afblæsning i stedet for afbrænding.

5. Afblæsningsudstyr skal erstattes med emissionsfrie alternativer, hvis disse er kommercielt tilgængelige, og hvis de opfylder de standarder eller tekniske forskrifter for komponenter, som er udformet til afblæsning, der er fastlagt i henhold til artikel 32.

6. Ud over betingelserne fastsat i stk. 2 og 3 må afbrænding kun være tilladt, hvis reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug eller udbud af metan til salg på et marked ikke er mulig af andre årsager end økonomiske hensyn. I en sådan situation skal operatøren som led i rapporteringsforpligtelserne i artikel 16 over for de kompetente myndigheder påvise, at det er nødvendigt at bruge afbrænding i stedet for enten reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug eller udbud af metan til salg på et marked.

7. Hvis et anlæg bygges, udskiftes eller moderniseres helt, må operatørerne kun installere og anvende kommercielt tilgængelige kulstofneutrale pneumatiske anordninger, kompressorer, atmosfæriske tryklagertanke, prøveudtagnings- og måleanordninger og torgastætninger. Hvis en del af et anlæg udskiftes eller moderniseres, må operatørerne i den del kun installere og anvende kommercielt tilgængelige kulstofneutrale pneumatiske anordninger, kompressorer, atmosfæriske tryklagertanke, prøveudtagnings- og måleanordninger og torgastætninger.

8. Operatørerne skal overholde denne artikel hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest den 5. februar 2026 for eksisterende anlæg og senest 12 måneder efter datoen for idriftsættelse for nye anlæg. Hvis operatørerne ikke er i stand til at overholde denne artikel på grund af en ekstraordinær forsinkelse som følge af nødvendigheden af at indhente en tilladelse eller en anden administrativ godkendelse fra de relevante myndigheder eller manglende tilgængelighed af afblæsnings- eller afbrændingsudstyr, forelægger de en detaljeret gennemførelsesplan for de kompetente myndigheder. Planen skal indeholde tilstrækkelig dokumentation for, at de betingelser, der er fastsat i dette stykke, er opfyldt. De kompetente myndigheder kan kræve, at planen ændres.

Artikel 16

Rapportering af afblæsningshændelser og afbrændingshændelser

1. Operatørerne underretter de kompetente myndigheder om afblæsningshændelser og afbrændingshændelser, som:

- a) er forårsaget af en nødsituation eller en funktionsfejl, eller
- b) varer i alt otte timer eller mere inden for 24 timer som følge af en enkelt hændelse.

Den underretning, der er omhandlet i første afsnit, foretages straks efter hændelsen og senest 48 timer efter hændelsens start eller det tidspunkt, hvor operatøren blev bekendt hermed, i overensstemmelse med elementerne i bilag III.

Uanset første afsnit rapporteres kontrolleret afbrænding, som finder sted under nedlukninger, i årsrapporten.

2. Operatørerne forelægger de kompetente myndigheder årsrapporter om alle afblæsningshændelser og afbrændingshændelser som omhandlet i denne artikels stk. 1 og i artikel 15 i overensstemmelse med elementerne i bilag III og som led i den relevante rapport som omhandlet i artikel 12.

Artikel 17

Krav til afbrændingseffektivitet

1. Hvis et anlæg bygges, udskiftes eller moderniseres helt eller delvis, eller hvis der installeres nye flammetårne eller andre forbrændingsanordninger, må operatørerne kun installere flammetårne eller forbrændingsanordninger med automatisk tænding eller kontinuerlig pilotbrænder og med en destruktions- og fjernelseffektivitet ved hjælp af design på et niveau på mindst 99 %.

2. Operatørerne sikrer, at alle flammetårne eller andre forbrændingsanordninger opfylder kravene i stk. 1 senest den 5. februar 2026.

3. Operatørerne inspicerer flammetårne eller andre forbrændingsanordninger hver 15. dag i overensstemmelse med bilag IV, medmindre de ikke anvendes regelmæssigt. Hvis flammetårne eller andre forbrændingsanordninger ikke anvendes regelmæssigt, inspicerer operatørerne dem før hver anvendelse.

Som et alternativ til regelmæssige inspektioner kan operatørerne med forbehold af de kompetente myndigheds godkendelse anvende fjernovervågningssystemer eller automatiske overvågningssystemer som fastlagt i overensstemmelse med nr. 1) og 2) i bilag IV.

Hvis der konstateres uregelmæssigheder, undersøger operatørerne årsagen til uregelmæssigheden og afhjælper den inden for seks timer eller, i tilfælde af alvorlige vejrforhold eller andre ekstreme forhold, inden for seks timer efter at forholdene er normaliseret.

4. Hvis der anvendes automatisk tænding eller kontinuerlige pilotbrændere, anvender operatørerne flammeovervågningsudstyr til konstant at overvåge hovedflammen eller pilotflammen for at sikre, at afblæsning ikke finder sted som følge af flammens slukning.

Artikel 18

Inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde

1. Senest den 5. august 2025 udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en fortegnelse over alle inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde på deres område eller under deres jurisdiktion, der er registreret, eller for hvilke der er oplysninger eller dokumentation til rådighed om deres placering, eller det med alle rimelige bestræbelser er muligt at finde frem til deres placering. Fortegnelsen skal som minimum indeholde elementerne i bilag V, del 1.

Medlemsstaterne vedligeholder og ajourfører denne fortegnelse, herunder ved at gøre alle rimelige bestræbelser på at lokalisere og dokumentere alle identificerede inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde, der er placeret på deres område eller under deres jurisdiktion, på grundlag af en solid vurdering, der tager hensyn til de seneste videnskabelige resultater og de bedste tilgængelige teknikker.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der underretter Kommissionen om dokumentation for, at der på deres område eller under deres jurisdiktion findes i alt 40 000 eller flere registrerede inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde, vedtage en plan for færdiggørelse af den fortegnelse, der er omhandlet i stk. 1, og kvantificering af metanemissioner eller påvisning af, at der ikke er metanemissioner, alt efter hvad der er relevant, i forbindelse med disse brønde, der som minimum indeholder elementerne i bilag V, del 1, og offentliggøre den, forudsat at:

- a) der senest den 5. august 2025 medtages mindst 20 % af disse brønde i fortegnelsen, idet inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde prioriteres
- b) der senest den 5. august 2026 medtages mindst 40 % af disse brønde i fortegnelsen
- c) der hver 12. måned efter den 5. august 2026 medtages mindst yderligere 15 % af disse brønde i fortegnelsen
- d) alle brønde medtages i fortegnelsen senest den 5. august 2030.

Denne plan godkendes af de kompetente myndigheder.

3. Uden at det berører stk. 4, forelægges rapporter med oplysninger om kvantificering af metanemissioner og, hvis trykovervågningsudstyr forefindes, oplysninger om trykovervågning fra alle inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde for de kompetente myndigheder senest den 5. maj 2026 og senest den 31. maj hvert år derefter.

Disse rapporter omfatter kvantificering af metanemissioner til luft og vand og oplysninger om trykovervågning, hvor det er relevant, ved hjælp af de standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32. Indtil anvendelsesdatoen for disse standarder eller tekniske forskrifter følger operatører og medlemsstater, alt efter hvad der er relevant, den nyeste industripraksis og anvender de bedste tilgængelige teknologier til måling og kvantificering af metanemissioner.

Hvis operatører eller medlemsstater rapporterer metanemissioner inden for rammerne af internationale eller regionale aftaler, som Unionen eller den relevante medlemsstat er part i, kan rapporterne omhandlet i dette stykke omfatte oplysninger, der rapporteres inden for rammerne af sådanne aftaler.

Rapporter vedrørende inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde i medlemsstater med i alt 40 000 eller flere inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde forelægges senest 12 måneder efter, at hver af brøndene er medtaget i fortegnelsen, og senest den 31. maj hvert år derefter.

4. Hvis de kompetente myndigheder modtager kvantificering af metanemissioner og, hvis trykovervågningsudstyr forefindes, trykovervågningsdata, der viser, at der ikke har været nogen metanemissioner fra en midlertidigt lukket onshorebrønd i de sidste fem år, ophører stk. 3 med at finde anvendelse på den pågældende brønd.

Hvis de kompetente myndigheder modtager kvantificering af metanemissioner og, hvis sådant trykovervågningsudstyr forefindes, trykovervågningsdata, der viser, at der ikke har været nogen metanemissioner fra en inaktiv offshorebrønd eller en midlertidigt lukket offshorebrønd i de sidste tre år, ophører stk. 3 med at finde anvendelse på den pågældende brønd.

5. Hvis de kompetente myndigheder forelægges pålidelig dokumentation for væsentlige mængder af metanemissioner i en inaktiv offshorebrønd eller i en midlertidigt lukket brønd efter den periode, der er omhandlet i stk. 4, eller i en permanent lukket og forladt brønd, og hvis denne dokumentation er blevet bekræftet af en uafhængig tredjepart, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om anvendelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne artikel med hensyn til midlertidigt lukkede brønde, på den pågældende brønd.

6. Hvis metanemissioner påvises i inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde eller permanent lukkede og forladte brønde, træffer medlemsstaterne eller den ansvarlige part i henhold til stk. 8 alle de nødvendige foranstaltninger, de har til rådighed, med henblik på, alt efter hvad der er relevant, at retablere, regenerere og permanent lukke den pågældende brønd, hvis det er teknisk muligt og under hensyntagen til miljøpåvirkningen af det nødvendige arbejde i forhold til den dermed forbundne reduktion af metanemissionerne.

7. Før rapporterne omhandlet i denne artikels stk. 3 forelægges de kompetente myndigheder, vurderes de af en verifikator, og de skal indeholde en verifikationserklæring, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

8. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne opfylder de forpligtelser, der er fastsat i stk. 3-7 og 9. Hvis en operatør, ejer, rettighedshaver eller en part, der på anden måde er ansvarlig for brønden i henhold til national ret, forelægger den kompetente myndighed tilstrækkelig og pålidelig dokumentation for, at vedkommende ikke har tilstrækkelige finansielle midler til at opfylde disse forpligtelser, eller hvis den ansvarlige part ikke kan identificeres, bærer medlemsstaten ansvaret for disse forpligtelser.

9. Senest den 5. august 2026 udarbejder medlemsstaterne eller den part, der er ansvarlig i henhold til stk. 8, en mitigeringsplan med henblik på at retablere, regenerere og permanent lukke inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde, der som minimum indeholder de elementer, der er fastsat i bilag V, del 2, og gennemfører den senest 12 måneder fra forelæggelsen af den første rapport omhandlet i stk. 3.

Hvis en medlemsstat eller den ansvarlige part, jf. stk. 8, kan påvise, at gennemførelsen af den pågældende mitigeringsplan ikke er mulig inden for denne frist af sikkerhedsmæssige, administrative eller tekniske hensyn, kan de uanset første afsnit udsætte gennemførelsen heraf. Mitigeringsplanen skal indeholde al den nødvendige dokumentation, der begrundet en sådan beslutning. Gennemførelsen skal i sådanne tilfælde finde sted hurtigst muligt, så det sikres, at slutdatoen for de mitigerende foranstaltninger for hver brønd ikke overstiger tre år fra forelæggelsen af den første rapport omhandlet i stk. 3.

De kompetente myndigheder kan kræve, at den ansvarlige part ændrer mitigeringsplanen under hensyntagen til kravene i denne forordning.

Medlemsstaterne eller den part, der er ansvarlig i henhold til stk. 8, ajourfører regelmæssigt mitigeringsplanen i overensstemmelse med den fortegnelse, der er omhandlet i stk. 1, og de rapporter, der er omhandlet i stk. 3, og eventuelle ændringer eller nye oplysninger som følge heraf og på grundlag af en solid vurdering, der tager hensyn til de seneste videnskabelige resultater og de bedste tilgængelige teknikker.

I mitigeringsplanerne anvendes den fortegnelse, der er omhandlet i stk. 1, og de rapporter, der er omhandlet i stk. 3, til at fastlægge prioriteter for aktiviteterne, herunder:

- a) retablering, regenerering og permanent lukning af brønde
- b) regenerering af tilhørende tilkørselsveje eller den omgivende jordbund under vand, alt efter hvad der er relevant
- c) genoprettelse af landområder, vandområder, havbunden og levesteder, der er påvirket af brønde og tidligere aktiviteter
- d) overvågning for at sikre, at lukkede brønde ikke er en kilde til metanemissioner i overensstemmelse med denne artikel.

10. De kompetente myndigheder gennemgår rapporterne og mitigeringsplanerne omhandlet i denne artikel og stiller dem til rådighed for offentligheden og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, senest tre måneder efter at operatøren har forelagt dem, eller en medlemsstat har færdiggjort en mitigeringsplan.

11. Uden at det berører direktiv 2008/56/EF og 2013/30/EU, kan de kompetente myndigheder beslutte at undtage offshoreoliebrønde og -gasbrønde, som er placeret i en vanddybde på mere end 700 meter, fra kravene i henhold til denne artikels stk. 3 eller 9, hvis der kan fremlægges solid dokumentation for, at indvirkningen på klimaet af potentielle metanemissioner fra disse brønde med stor sandsynlighed vil være ubetydelig.

12. Uden at det berører direktiv 2008/56/EF og 2013/30/EU og med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, kan midlertidigt lukkede offshorebrønde og permanent lukkede og forladte brønde, som er placeret i en vanddybde på mellem 200 og 700 meter, undtages fra kravene i henhold til denne artikels stk. 3 eller 9, hvis operatøren kan påvise, at indvirkningen på klimaet af potentielle metanemissioner fra disse brønde med stor sandsynlighed vil være ubetydelig under henvisning til en miljøkonsekvensvurdering, der blev foretaget før boringen eller efter ulykker under driften.

KAPITEL 4

METANEMISSIONER I KULSEKTOREN

Afsnit I

Overvågning og rapportering i aktive kulminer

Artikel 19

Anvendelsesområde

1. Dette afsnit finder anvendelse på aktive underjordiske miner og kulminer i åbne brud.
2. Metanemissioner som følge af aktive underjordiske kulminer omfatter følgende emissioner:
 - a) metanemissioner fra alle ventilationsskakter, der anvendes af mineselskabet
 - b) metanemissioner fra drænstationer og fra drænsystemet for metan, uanset om de forekommer som følge af tilsigtet eller utilsigtet afblæsning eller ufuldstændig forbrænding fra afbrænding
 - c) metanemissioner, der forekommer under aktiviteter efter udvinding og inden for kulminens område.
3. Metanemissioner som følge af aktive kulminer i åbne brud omfatter følgende emissioner:
 - a) metanemissioner, der forekommer ved kulminen under minedriften
 - b) metanemissioner, der forekommer under aktiviteter efter udvinding og inden for kulminens område.

Artikel 20

Overvågning og rapportering

1. For underjordiske kulminer skal mineselskaber foretage kontinuerlige direkte målinger og kvantificering på kildeniveau på alle ventilationsskakter til udtømmning. Mineselskaber skal rapportere metanemissioner pr. ventilationsskakt pr. år i kiloton metan til de kompetente myndigheder ved hjælp af udstyr og metoder, der resulterer i en målenøjagtighed med en tolerance på 0,5 kiloton metan pr. år eller 5 % af den rapporterede mængde, alt efter hvilken værdi der er lavest.
2. Drænstationsoperatører skal foretage kontinuerlige direkte målinger og kvantificering på kildeniveau af de samlede udledninger af afblæst og afbrændt metan, uanset årsagerne til en sådan afblæsning og afbrænding.
3. For kulminer i åbne brud skal mineselskaber anvende depotspecifikke metanemissionsfaktorer for kulminer til at kvantificere metanemissioner fra minedrift. Mineselskaber fastlægger disse emissionsfaktorer kvartalsvis i overensstemmelse med relevante videnskabelige standarder og under hensyntagen til metanemissioner fra omgivende lag.
4. De målinger og den kvantificering, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, foretages i overensstemmelse med de gældende standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32. Indtil anvendelsesdatoen for disse standarder eller tekniske forskrifter følger mineselskaber den nyeste industripraksis og anvender de bedste tilgængelige teknologier til måling og kvantificering af metanemissioner. Mineselskaber giver kompetente myndigheder og verifikatorer oplysninger om de anvendte standarder, herunder internationale standarder, eller metoder.

For så vidt angår kontinuerlige direkte målinger og kvantificering på kildeniveau som omhandlet i stk. 1 og 2, hvor en del af måleudstyret ikke er i drift i en vis periode, kan aflæsninger fra perioder, hvor udstyret var i drift, anvendes til at skønne data på et pro rata-grundlag for den periode, hvor udstyret ikke var i drift.

Det udstyr, der anvendes til kontinuerlige direkte målinger og kvantificering på kildeniveau som omhandlet i stk. 1 og 2, skal være i drift i mere end 90 % af den periode, hvori det anvendes til overvågning af metanemissioner, bortset fra nedetid i forbindelse med recalibrering og reparationer.

5. Mineselskaber giver, hvis det er relevant, et skøn over metanemissioner efter kuludvinding ved hjælp af emissionsfaktorer for aktiviteter efter kuludvinding, der ajourføres årligt, på grundlag af depotspecifikke kulprøver og i overensstemmelse med relevante videnskabelige standarder.

6. Senest den 5. august 2025 og senest den 31. maj hvert år derefter forelægger mineselskaber og drænstationsoperatører de kompetente myndigheder en rapport med data om årlige metanemissioner på kildeniveau i overensstemmelse med denne artikel.

Rapporten skal omfatte det senest tilgængelige kalenderår og indeholde de elementer, der er anført i bilag VI, del 1, for aktive underjordiske kulminer, bilag VI, del 2, for aktive kulminer i åbne brud og bilag VI, del 3, for drænstationer.

Før rapporterne omhandlet i dette stykke forelægges de kompetente myndigheder, sikrer mineselskaber og drænstationsoperatører, at de vurderes af en verifikator og indeholder en verifikationserklæring, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

7. De kompetente myndigheder stiller rapporterne omhandlet i denne artikel til rådighed for offentligheden og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, senest tre måneder efter mineselskabernes forelæggelse.

Afsnit II

Mitigering af metanemissioner som følge af aktive underjordiske kulminer

Artikel 21

Anvendelsesområde

Dette afsnit finder anvendelse på metanemissioner fra underjordiske kulminer som omhandlet i artikel 19, stk. 2.

Artikel 22

Mitigerende foranstaltninger

1. Afbrænding med en destruktions- og fjernelseseffektivitet ved hjælp af design på et niveau under 99 % og afblæsning af metan fra drænsystemer er forbudt fra den 1. januar 2025, medmindre der er tale om en nødsituation eller en funktionsfejl, eller hvis det er uundgåeligt og strengt nødvendigt for vedligeholdelse, eller medmindre der er tale om afblæsning i overensstemmelse med stk. 2. I sådanne tilfælde må drænstationsoperatørerne kun foretage afblæsning, hvis afbrænding ikke er teknisk mulig eller skaber risiko for, at driftens eller personalets sikkerhed bringes i fare. I en sådan situation skal drænstationsoperatørerne som led i rapporteringsforpligtelserne i artikel 23 over for de kompetente myndigheder påvise nødvendigheden af afblæsning i stedet for afbrænding.

2. Afblæsning af metan gennem ventilationsskakter i kulminer, der udleder mere end 5 ton metan pr. kiloton udvundet kul, bortset fra kokskulminer, er forbudt fra den 1. januar 2027, medmindre der er tale om en nødsituation.

Afblæsning af metan gennem ventilationsskakter i kulminer, der udleder mere end 3 ton metan pr. kiloton udvundet kul, bortset fra kokskulminer, er forbudt fra den 1. januar 2031, medmindre der er tale om en nødsituation.

Disse tærskler finder anvendelse pr. år pr. mine og pr. operatør, hvis en enhed driver flere kulminer.

Foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med dette stykke, må ikke føre til forringelse af arbejdstagernes sikkerhed.

3. Senest den 5. august 2027 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte restriktioner for afblæsning af metan fra ventilationsskakter til koks kulminer.

4. Uden at det berører artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), kan medlemsstaterne anvende en incitamentsordning med henblik på at reducere metanemissioner baseret på gebyrer, afgifter eller sanktioner som omhandlet i artikel 33 for at sikre, at operatører af eksisterende kulminer opfylder forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 23

Rapportering af afblæsningshændelser og afbrændingshændelser

1. Fra den 1. januar 2025 skal drænstationsoperatører underrette de kompetente myndigheder om alle afblæsningshændelser og alle afbrændingshændelser med en destruktions- og fjernelseeffektivitet ved hjælp af design på et niveau under 99 %:

- a) forårsaget af en nødsituation eller en funktionsfejl
- b) der er uundgåelige på grund af vedligeholdelse af drænsystemet.

Underretningen foretages i overensstemmelse med bilag VII straks efter hændelsen og senest 48 timer efter hændelsens start eller det tidspunkt, hvor operatøren blev bekendt hermed.

2. De kompetente myndigheder stiller de oplysninger, som forelægges dem i henhold til denne artikel, til rådighed for offentligheden og Kommissionen én gang om året i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4.

Afsnit III

Metanemissioner fra lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer

Artikel 24

Anvendelsesområde

Dette afsnit finder anvendelse på følgende metanemissioner fra lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvor kulproduktionen ophørte efter den 3. august 1954:

- a) metanemissioner fra alle ventilationsskakter, som fortsat udleder metan
- b) metanemissioner fra kulmineudstyr, som ikke længere anvendes
- c) metanemissioner fra andre veldefinerede punktemissionskilder som specificeret i bilag VIII, del 1.

Artikel 25

Overvågning og rapportering

1. Senest den 5. august 2025 opretter og offentliggør medlemsstaterne en fortegnelse over alle lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer på deres område eller under deres jurisdiktion, hvor driften ophørte efter den 3. august 1954, i overensstemmelse med den metode og under medtagelse som minimum af de elementer, der er anført i bilag VIII, del 1.

2. Fra den 5. maj 2026 måles metanemissioner i alle lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvor driften ophørte efter den 3. august 1954.

Der installeres måleudstyr på alle de elementer, som er anført i bilag VIII, del 1, punkt 1.5, og som på grundlag af fortegnelsen i denne artikels stk. 1 har vist sig at udlede over 0,5 ton metan pr. år. Måleudstyret skal tage direkte målinger på kildeniveau eller foretage kvantificering på kildeniveau i overensstemmelse med de gældende standarder eller tekniske forskrifter, der er fastlagt i henhold til artikel 32, som minimum på timebasis og af tilstrækkelig kvalitet til at muliggøre et repræsentativt skøn over årlige metanemissioner fra alle de elementer, der er anført i bilag VIII, del 1, punkt 1.5, og som har

vist sig at udlede metan. Indtil anvendelsesdatoen for disse standarder eller tekniske forskrifter følger mineselskaber den nyeste industripraksis og anvender de bedste tilgængelige teknologier til måling og kvantificering af metanemissioner. Mineselskaber giver kompetente myndigheder og verifikatorer oplysninger om de anvendte standarder, herunder europæiske eller andre internationale standarder, tekniske forskrifter eller metoder.

Måleudstyret skal være i drift i mere end 90 % af den tid, hvor det anvendes til overvågning af metanemissioner, bortset fra nedetid i forbindelse med recalibrering og reparation.

3. Hvis de observerede årlige metanemissioner fra et element, der er anført i bilag VIII, del 1, punkt 1.5, er under 1 ton metan i seks på hinanden følgende år for oversvømmede underjordiske kulminer eller 12 på hinanden følgende år for ikkeoversvømmede underjordiske kulminer, foretages der ingen yderligere overvågning og rapportering for det pågældende specifikke element.

4. Efter anmodning fra den ansvarlige part kan de kompetente myndigheder undtage lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer fra kravene i denne artikels stk. 2 og 3 og bilag VIII, del 1, punkt 1.5, hvis den ansvarlige part påviser, at disse miner har været fuldt oversvømmede i mindst 10 år forud for datoen for anmodningen.

Anmodningen ledsages af en rapport fra den ansvarlige part. Rapporten skal påvise stabiliseringen af de hydrogeologiske forhold og fraværet af væsentlige mængder af metanemissioner fra den relevante kulmine. De kompetente myndigheder gør rapporten offentligt tilgængelig i overensstemmelse med national ret.

5. Hvis de kompetente myndigheder modtager pålidelig dokumentation for væsentlige mængder af metanemissioner fra en lukket underjordisk kulmine eller forladt underjordisk kulmine som omhandlet i stk. 4, finder de forpligtelser, der er fastsat i stk. 2 og 3, anvendelse på den pågældende kulmine.

6. Rapporter med skøn over data for årlige metanemissioner på kildeniveau forelægges de kompetente myndigheder senest den 5. august 2026 og senest den 31. maj hvert år derefter.

Rapporterne skal dække det senest tilgængelige kalenderår og omfatte de elementer, der er anført i bilag VIII, del 2.

Før rapporterne omhandlet i dette stykke forelægges de kompetente myndigheder, vurderes de af en verifikator. De skal indeholde en verifikationserklæring, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

7. Mineselskaberne eller medlemsstaterne er ansvarlige for overholdelsen af de krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 2-6, for så vidt angår lukkede underjordiske kulminer. Medlemsstaterne er ansvarlige for overholdelsen af de krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 2-6, for så vidt angår forladte underjordiske kulminer. I tilfælde af alternativ anvendelse af forladte underjordiske kulminer er indehaveren af tilladelsen omhandlet i artikel 26, stk. 3, ansvarlig for overholdelsen af de krav, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6.

8. De kompetente myndigheder stiller rapporterne omhandlet i denne artikel til rådighed for offentligheden og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, senest tre måneder efter den ansvarlige parts forelæggelse.

Artikel 26

Mitigerende foranstaltninger

1. På grundlag af den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 25, udarbejder og gennemfører medlemsstaterne en mitigeringsplan for at håndtere metanemissioner fra lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, hvor driften ophørte efter den 3. august 1954.

Mitigeringsplanen forelægges de kompetente myndigheder senest den 5. februar 2027. Den skal omfatte vigtige milepæle for dens gennemførelse og som minimum de elementer, der er anført i bilag VIII, del 3.

2. Afblæsning og afbrænding fra udstyr som omhandlet i artikel 25, stk. 2, er forbudt fra den 1. januar 2030, medmindre anvendelse af metan eller reduktion af metanemissioner ikke er teknisk mulig eller skaber risiko for, at

miljøsikkerheden, menneskers sikkerhed, herunder personalets, eller sundhed bringes i fare. I en sådan situation skal mineselskaberne eller medlemsstaterne som led i rapporteringsforpligtelserne i artikel 25 påvise nødvendigheden af afblæsning eller afbrænding i stedet for anvendelse af metan eller reduktion af metanemissioner.

3. Alternativ anvendelse af forladte underjordiske kulminer er tilladt efter en tilladelsesprocedure, der er tilpasset den specifikke type alternativ anvendelse af den forladte underjordiske kulmine. Ansøgeren forelægger de kompetente myndigheder en detaljeret plan for foranstaltninger til at undgå metanemissioner. Indehaveren af tilladelsen skal opfylde overvågnings-, rapporterings- og mitigeringsforpligtelserne i henhold til artikel 25 og nærværende artikel.

4. Uden at det berører gældende sektorspecifik EU-ret, tillades eksisterende bedste mitigeringspraksis for reduktion af metanemissioner for så vist angår lukkede underjordiske kulminer.

KAPITEL 5

METANEMISSIONER FRA RÅOLIE, NATURGAS OG KUL, DER BRINGES I OMSÆTNING PÅ EU-MARKEDET

Artikel 27

Krav til importører

1. Senest den 5. maj 2025 og senest den 31. maj hvert år derefter forelægger importører de oplysninger, der er anført i bilag IX, for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret. Undlader importører helt eller delvis at forelægge disse oplysninger, giver de disse kompetente myndigheder en velunderbygget begrundelse for en sådan undladelse og fastlægger de foranstaltninger, de har truffet for at indhente disse oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 for at ændre denne forordning ved at ændre de oplysninger, som importørerne skal forelægge.

2. Senest den 5. august 2025 og senest den 31. august hvert år derefter forelægger medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, som importørerne har forelagt.

Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed i overensstemmelse med artikel 30.

Artikel 28

Ækvivalens af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger

1. Fra den 1. januar 2027 påviser importører over for og rapporterer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, at de kontrakter, der er indgået eller fornyet den 4. august 2024 eller derefter, om levering af råolie, naturgas eller kul produceret uden for Unionen kun omfatter råolie, naturgas eller kul, som er underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger anvendt på producentniveau, der svarer til dem, som er fastsat i denne forordning.

2. For kontrakter, der er indgået inden den 4. august 2024, om levering af råolie, naturgas eller kul produceret uden for Unionen gør importørerne sig alle rimelige bestræbelser på at kræve, at råolie, naturgas eller kul er underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger anvendt på producentniveau, der svarer til dem, som er fastsat i denne forordning. Disse bestræbelser kan omfatte ændring af de pågældende kontrakter.

Fra den 1. januar 2027 informerer importørerne årligt de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, om resultaterne af sådanne bestræbelser som en del af de oplysninger, der skal forelægges i henhold til artikel 27, stk. 1, og giver i tilfælde af manglende opfyldelse en velunderbygget begrundelse til disse kompetente myndigheder for en sådan manglende opfyldelse og fastlægger de foranstaltninger, de har truffet som en del af disse bestræbelser.

3. Kommissionen udsteder anbefalinger med fakultative standardbestemmelser vedrørende de oplysninger, der skal forelægges med henblik på stk. 1 og 2, som skal anvendes af importører, der bringer råolie, naturgas og kul i omsætning på EU-markedet i forbindelse med ændring eller fornyelse af eksisterende kontrakter eller indgåelse af nye kontrakter om levering af råolie, naturgas og kul.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder beskytter fortroligheden af de oplysninger, der modtages fra importører i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med EU-retten. De kompetente myndigheder fremsender disse oplysninger til Kommissionen, som beskytter fortroligheden af sådanne oplysninger, i overensstemmelse med EU-retten.

5. Med henblik på denne artikel anses overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger for at svare til dem, der er fastsat i denne forordning, i følgende tilfælde:

a) råolie, naturgas og kul er underlagt uafhængig tredjepartsverifikation svarende til den, der er fastsat i artikel 8 og 9, og producenten etableret i et tredjeland anvender:

i) for så vidt angår råolie og naturgas overvågnings- og rapporteringsforanstaltninger, der sikrer kvantificering af metanemissioner, svarende til dem, der er fastsat i artikel 12, eller overvågning og rapportering på OGMP 2.0-niveau 5

ii) for så vidt angår kul overvågnings- og rapporteringsforanstaltninger svarende til dem, der er fastsat i artikel 20, eller

b) tredjelandet har indført en lovgivningsmæssig ramme for overvågning, rapportering og verifikation, der mindst svarer til den, der anvendes i Unionen, og anvender den på producenter og eksportører, der er etableret i det pågældende tredjeland og leverer råolie, naturgas eller kul til EU-markedet; tredjelandet har navnlig påvist, at de pågældende overvågnings- og rapporteringskrav som minimum sikrer kvantificering på kilde- og anlægsniveau og regelmæssig rapportering svarende til dem, der er fastsat i artikel 12 for råolie og naturgas og i artikel 20 for kul, og at der er indført effektiv verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart svarende til den, der er fastsat i artikel 8 og 9, samt effektivt tilsyn og håndhævelse.

6. Med henblik på stk. 5, litra b), fastsætter Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt proceduren og kravene vedrørende dokumentation, som et tredjeland skal fremlægge for at konstatere ækvivalens. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 3.

Proceduren for konstatering af ækvivalens kan indledes efter anmodning fra et tredjeland eller af Kommissionen.

Kommissionen samarbejder aktivt med alle tredjelande, der eksporterer råolie, naturgas eller kul til EU-markedet, for at opnå deres samtykke til at indlede en sådan procedure under hensyntagen til den mængde, der importeres fra disse tredjelande, og deres potentiale til at reducere deres metanemissioner.

Kommissionen konstaterer kun ækvivalens ved hjælp af gennemførelsesakter for hvert relevant tredjeland, hvis tredjelandet opfylder samtlige betingelser i denne artikels stk. 5, litra b), og al krævet dokumentation er fremlagt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 35, stk. 3. Kommissionen undlader at vedtage sådanne gennemførelsesretsakter, hvis vedtagelsen heraf ville omgå restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF, som begrænser import af råolie, naturgas eller kul.

Kommissionen kan til enhver tid tilbagekalde ækvivalens ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, hvis tredjelandet ikke længere retligt eller i praksis opfylder betingelserne i denne artikels stk. 5, litra b), i en periode på mindst 12 måneder. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 3. Inden vedtagelsen af gennemførelsesretsakten underretter Kommissionen tredjelandet om sine betænkeligheder og giver det mulighed for at fremføre sine synspunkter.

Når Kommissionen udarbejder de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykke, underretter den Koordinationsgruppen for Olie og Olieprodukter, der er nedsat ved Rådets direktiv 2009/119/EF ⁽²⁸⁾, Gaskoordinationsgruppen, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 ⁽²⁹⁾, og Elektricitetskoordinationsgruppen, der er nedsat af Kommissionen, samt andre relevante interessenter. Disse gennemførelsesretsakter træder i kraft tidligst 30 kalenderdage efter vedtagelsen heraf.

7. Importører er undtaget fra rapporteringsforpligtelserne i stk. 1 og 2, hvis de importerer råolie, naturgas eller kul fra et tredjeland, for hvilket der er konstateret ækvivalens i overensstemmelse med stk. 6.

⁽²⁸⁾ Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1).

8. Fra den 4. august 2024 foreslår Kommissionen, og sigter mod Unionens indgåelse af, hvis det er hensigtsmæssigt og med forbehold af de gældende procedurer, samarbejdsrammer med tredjelande, hvorfra Unionen importerer råolie, naturgas eller kul, for at støtte dem i at etablere et overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem svarende til det, der er fastsat i denne forordning. Kommissionen anbefaler ikke, at sådanne samarbejdsrammer indgås, hvis disse rammer ville omgå restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF om import af råolie, naturgas eller kul.

Artikel 29

Metanintensitet af produktionen af råolie, naturgas og kul

1. Senest den 5. august 2028 og hvert år derefter for leveringskontrakter, der er indgået eller fornyet den 4. august 2024 eller derefter, rapporterer EU-producenter og, i henhold til artikel 27, stk. 1, EU-importører metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, som de bringer i omsætning på EU-markedet, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 4.

For så vidt angår kontrakter indgået inden den 4. august 2024 gør EU-producenter og, i henhold til artikel 27, stk. 1, EU-importører sig alle rimelige bestræbelser på at rapportere metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, som de bringer i omsætning på EU-markedet, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 4. Fra den 5. august 2028 rapporterer EU-producenter og importører, der bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet, årligt resultaterne af sådanne bestræbelser til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret.

2. Senest den 5. august 2030 og hvert år derefter påviser EU-producenter og -importører, der bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet i henhold til leveringskontrakter, der er indgået eller fornyet efter den 5. august 2030, over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, at metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, som de bringer i omsætning på EU-markedet, beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i henhold til med stk. 4, er under de maksimale metanintensitetsværdier, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 6, for at fremme reduktionen af de globale metanemissioner for disse produkter.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder beskytter fortroligheden af de oplysninger, der modtages fra EU-producenter og -importører i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med EU-retten. De kompetente myndigheder fremsender disse oplysninger til Kommissionen, som beskytter fortroligheden af sådanne oplysninger, i overensstemmelse med EU-retten.

4. Senest den 5. august 2027 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte metoden til beregning på producentniveau af metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet. Metoden skal tage hensyn til forskellige produktionsprocesser og anlægsforhold samt eksisterende internationale metoder og bedste praksis til beregning af metanintensitet. Metoden skal være ikkeforskelsbehandlende og baseret på gennemsigtige og objektive kriterier. Ved udarbejdelsen af sådanne delegerede retsakter underretter Kommissionen Koordinationsgruppen for Olie og Olieprodukter, Gaskoordinationsgruppen, Elektricitetskoordinationsgruppen og andre relevante interessenter.

5. Senest den 5. august 2029 vurderer Kommissionen den potentielle indvirkning af forskellige niveauer af maksimale metanintensitetsværdier i forbindelse med olie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet på producentniveau, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal indeholde en vurdering af den potentielle reduktion af globale metanemissioner, af dens indvirkning på energiforsynings sikkerheden på EU-plan og nationalt plan og på EU-økonomiens konkurrenceevne og af de potentielle globale og regionale markedsforvridninger. Rapporten skal også indeholde en markedsvurdering med hensyn til metanintensiteten af nuværende og fremtidige leverancer til Unionen indtil 2049 gennem både langfristede kontrakter og spotkøb. Vurderingen skal analysere situationen pr. medlemsstat under hensyntagen til kontraktmæssige forpligtelser, der er indgået inden den 4. august 2024, energiinfrastrukturkapaciteter og potentielle begrænsninger.

6. På grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 5, og på grundlag af objektive kriterier vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 for at supplere denne forordning ved at fastsætte de maksimale metanintensitetsværdier i forbindelse med råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet på producentniveau. De delegerede retsakter skal være i overensstemmelse med den metode til beregning af metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, som er fastsat i overensstemmelse med denne artikel. De delegerede retsakter skal også specificere forskellige metanintensitetsklasser for råolie, naturgas og kul. De maksimale metanintensitetsværdier skal fastsættes særskilt for råolie, naturgas og kul og dække den eller de klasser, der præsterer bedst. De maksimale metanintensitetsværdier og metanintensitetsklasser skal tage hensyn til de forskellige kilder, produktionsprocesser og anlægsforhold og fastsættes på niveauer, der fremmer reduktioner af de globale metanemissioner.

i forbindelse med råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, samtidig med at energiforsynings-sikkerheden bevares på EU-plan og nationalt plan, der sikres en afbalanceret distribution af mængderne af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, samt ikkeforskelsbehandlende behandling, og EU-økonomiens konkurrenceevne beskyttes.

Artikel 30

Gennemsigtighedsdatabase for metan og metanpræstationsprofiler

1. Senest den 5. februar 2026 opretter og vedligeholder Kommissionen en gennemsigtighedsdatabase for metan, som indeholder relevante oplysninger om medlemsstater og tredjelande, foretagender, importører og mængder af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, navnlig de oplysninger, den forelægges i henhold til artikel 12, stk. 8, artikel 18, stk. 10, artikel 20, stk. 7, artikel 23, stk. 2, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 2, artikel 28, stk. 4, og artikel 29, stk. 3.

2. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, indeholder databasen mindst følgende oplysninger:

a) en liste over tredjelande, hvor råolie, naturgas eller kul produceres, og hvorfra den eller det eksporteres til Unionen

b) for hver medlemsstat eller hvert tredjeland, der er omhandlet i litra a), følgende oplysninger:

i) om landet har indført obligatoriske reguleringsmæssige foranstaltninger vedrørende energisektorens metanemissioner, som omfatter de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, vedrørende måling, rapportering, verifikation og mitigering af energisektorens metanemissioner, navnlig restriktioner for afblæsning og afbrænding

ii) om landet har undertegnet Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og om det har tilsluttet sig det globale metantilsagn

iii) om landet indsender nationale opgørelsesrapporter i overensstemmelse med kravene i UNFCCC, hvis det er relevant

iv) om de nationale opgørelsesrapporter, der indsendes i henhold til UNFCCC, omfatter niveau 3-rapportering af metanemissioner i energisektoren, hvis det er relevant, og specificerer de kategorier af metanemissioner, der er rapporteret på niveau 3

v) mængden af metanemissioner i energisektoren angivet i de nationale opgørelsesrapporter, der indsendes i henhold til UNFCCC, hvis det er relevant, og hvorvidt disse data har været genstand for uafhængig verifikation

vi) eventuelle elektroniske links til nationale datakilder med oplysninger om metanemissioner i energisektoren

c) for hver medlemsstat en liste over importører, der bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet

d) for hvert tredjeland som omhandlet i litra a) følgende oplysninger:

i) en liste over producenter eller eksportører af råolie, naturgas eller kul til Unionen, alt efter hvad der er relevant, og om de har tilsluttet sig globale initiativer til reduktion af metanemissioner såsom OGMP og Zero Routine Flaring-initiativet

ii) vejledende værdier, der estimerer metanemissioner i forbindelse med transport af råolie, naturgas og kul.

Gennemsigtighedsdatabasen for metan fungerer som et informationsværktøj, der skal være offentligt tilgængeligt og gratis.

Gennemsigtighedsdatabasen for metan angiver, hvor kvaliteten og pålideligheden af de forelagte oplysninger er blevet verificeret af uafhængige tredjeparter.

3. Senest den 5. august 2026 offentliggør Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige i gennemsigtighedsdatabasen for metan, metanpræstationsprofilerne for medlemsstater og EU-producenter eller -importører, alt efter hvad der er relevant, som bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet, samt for tredjelande, hvorfra Unionen importerer råolie, naturgas eller kul, og for tredjelandsproducenter eller-eksportører, som leverer dem til Unionen.
4. De metanpræstationsprofiler, der offentliggøres i overensstemmelse med stk. 3, ajourføres årligt og skal som minimum og, hvor det er relevant, indeholde:
 - a) metanemissioner i forbindelse med råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, og en datakvalitetsvurdering for rapporterede metanemissioner, herunder niveauet af OGMP 2.0-rapportering, hvis det er relevant
 - b) en vurdering af de bestræbelser, der er gjort for at overvåge, rapportere og reducere metanemissioner fra EU-producenter eller -importører samt fra tredjelandsproducenter eller -eksportører, som bringer råolie, naturgas eller kul i omsætning på EU-markedet, herunder pr. region, hvis det er relevant
 - c) analyse af superudledende hændelser, der fandt sted i medlemsstater eller i tredjelande, hvorfra Unionen importerer råolie, naturgas eller kul, og hvordan disse hændelser blev håndteret.
5. De metanpræstationsprofiler, der offentliggøres i overensstemmelse med stk. 3, gøres offentligt tilgængelige online gratis.
6. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af direktiv (EU) 2016/943.

Artikel 31

Globalt metanovervågningsværktøj og hurtig reaktionsmekanisme

1. Senest den 5. august 2026 opretter Kommissionen et globalt metanovervågningsværktøj baseret på satellitdata og input fra flere certificerede dataleverandører og -tjenester, herunder Copernicuskomponenten i Unionens rumprogram oprettet ved forordning (EU) 2021/696. Med henblik herpå kan Kommissionen anvende eksisterende internationale værktøjer eller rammer, hvis sådanne forefindes.

Det globale metanovervågningsværktøj gøres offentligt tilgængeligt og sikrer regelmæssige ajourføringer som minimum med hensyn til forekomsten, omfanget og placeringen af hændelser med høj metanemission fra energikilder i eller uden for Unionen.

2. Senest den 5. februar 2026 opretter Kommissionen en hurtig reaktionsmekanisme til håndtering af superudledende hændelser.

Kommissionen underretter straks den medlemsstat eller det tredjeland, under hvis jurisdiktion hændelsen har fundet sted, alt efter tilfældet, om en påvist superudledende hændelse. Hvis det er muligt, underretter Kommissionen også producenten med tilknytning til kilden eller sættet af forbundne kilder, der udleder metan. Underretningen skal indeholde en anmodning om straks at fremlægge yderligere oplysninger om den superudledende hændelse og de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet eller planlægges truffet for at modvirke virkningen eller standse hændelsen, herunder den tidsramme, inden for hvilken disse foranstaltninger skal være iværksat. Kommissionen tager alle nødvendige kontakter for at indhente og verificere de oplysninger, der modtages i forbindelse med hændelsen, herunder, hvis det er relevant, i samarbejde med kompetente internationale organisationer. Med henblik herpå kan Kommissionen anvende eksisterende internationale værktøjer eller rammer, hvis sådanne forefindes.

3. Kommissionen foreslår, at der på Unionens vegne etableres bilaterale dialoger med tredjelande, hvorfra Unionen importerer råolie, naturgas eller kul, med sigte på at fastlægge en ramme for informationsudveksling og et system til tidlig detektion og varsling med henblik på at påvise og advare hinanden om forekomsten af superudledende hændelser og afhjælpende foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes for at forebygge eller standse sådanne hændelser. Disse dialoger tager også sigte på at identificere metoder til at fremskynde reduktionen af metanemissioner i energisektoren og kan om nødvendigt tilbyde udveksling af bedste praksis og rådgivning med henblik på at indføre overvågnings-, rapporterings-, verifikations- og reduktionsforanstaltninger svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.

Kommissionen foreslår ikke, at der etableres bilaterale dialoger med tredjelande, hvis dette ville omgå restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF om import af råolie, naturgas og kul.

4. På grundlag af den overvågning, der foretages i forbindelse med de dialoger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, holder Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om underretninger om superudledende hændelser og gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i Unionen og i tredjelande, hvorfra Unionen importerer råolie, naturgas eller kul, og enhver potentiel indvirkning på energiforsyningssikkerheden på EU-plan og nationalt plan.

5. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af direktiv (EU) 2016/943.

KAPITEL 6

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Standarder og tekniske forskrifter

1. Kommissionen anmoder i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1-5, i forordning (EU) nr. 1025/2012 en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde harmoniserede standarder for:

- a) måling og kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 12, stk. 5
- b) LDAR-undersøgelser som omhandlet i artikel 14, stk. 1
- c) udstyr som omhandlet i artikel 15, stk. 3 og 5
- d) kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 18, stk. 3, og
- e) måling og kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 20, stk. 4, og artikel 25, stk. 2.

Når Kommissionen har modtaget et udkast til standard fra en europæisk standardiseringsorganisation, vurderer den dets overensstemmelse med den relevante standardiseringsanmodning, med denne forordning og med anden gældende EU-ret.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge obligatoriske standarder eller dele heraf som omhandlet i dette stykke.

2. Hvis der ikke er vedtaget nogen delegeret retsakt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge obligatoriske tekniske forskrifter eller dele heraf med henblik på:

- a) måling og kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 12, stk. 5
- b) LDAR-undersøgelser som omhandlet i artikel 14, stk. 1
- c) udstyr som omhandlet i artikel 15, stk. 3 og 5
- d) kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 18, stk. 3, og
- e) måling og kvantificering af metanemissioner som omhandlet i artikel 20, stk. 4, og artikel 25, stk. 2.

Kommissionen kan kun vedtage disse delegerede retsakter, hvis den har afgivet en standardiseringsanmodning til en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer, og én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) anmodningen er ikke blevet accepteret
- b) de standarder, der er anmodet om, er ikke blevet leveret inden for den fastsatte frist
- c) de standarder, der er udviklet af de europæiske standardiseringsorganisationer, er ikke i overensstemmelse med anmodningen, eller
- d) de standarder, der er udviklet af den europæiske standardiseringsorganisation, anses for at være utilstrækkelige til helt eller delvis at dække kravene i denne forordning.

Artikel 33

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og skal som minimum omfatte:

- a) bøder, der står i et rimeligt forhold til miljøskaderne og indvirkningen på menneskers sikkerhed og sundhed, fastsat på et niveau, der:
 - i) som minimum effektivt berøver de ansvarlige den økonomiske gevinst ved overtrædelsen på en effektiv måde, og
 - ii) gradvist forhøjes for gentagne alvorlige overtrædelser
- b) tvangsbøder for at tvinge operatører, foretagender, mineselskaber eller importører til at bringe en overtrædelse til ophør, efterkomme en afgørelse, der pålægger gennemførelse af udbedrende tiltag eller korrigerende foranstaltninger, fremlægge oplysninger eller gennemgå en inspektion, alt efter hvad der er relevant.

Medlemsstaterne giver senest den 5. august 2025 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til som minimum at pålægge følgende administrative sanktioner og træffe følgende administrative foranstaltninger for overtrædelser af artikel 12, artikel 14, stk. 14, artikel 16, stk. 2, artikel 20, artikel 23, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29, stk. 1 og 2, forudsat at de ikke bringer energiforsyningsikkerheden i fare:

- a) vedtagelse af en afgørelse, hvorved personen pålægges at bringe overtrædelsen til ophør
- b) beordring af beslaglæggelse af den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelserne, såfremt dette kan beregnes
- c) udstedelse af offentlige advarsler eller meddelelser
- d) vedtagelse af en afgørelse om pålæggelse af tvangsbøder
- e) vedtagelse af en afgørelse om pålæggelse af administrative bøder.

For så vidt angår juridiske personer må de administrative bøder som omhandlet i litra e) ikke overstige 20 % af årsomsætningen i det foregående regnskabsår. For fysiske personer må de pågældende bøder ikke overstige 20 % af årsindkomsten i det foregående kalenderår.

3. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder, kan de kompetente nationale domstole pålægge bøder efter anmodning fra de kompetente myndigheder. Bøderne skal være effektive, og deres virkning skal svare til virkningen af de administrative bøder, der pålægges af administrative myndigheder.

4. Ved udøvelsen af deres beføjelser i henhold til denne artikel samarbejder de kompetente myndigheder tæt for at sikre, at deres beføjelser udøves, og at de administrative sanktioner, der pålægges, og administrative foranstaltninger, der træffes, udformes og anvendes på en effektiv og konsekvent måde i hele Unionen.

5. Der skal som minimum pålægges sanktioner for følgende overtrædelser:

- a) operatørernes, foretagendernes, mineselskabernes eller importørernes undladelse af at give de kompetente myndigheder eller verifikatorerne den nødvendige bistand til udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med denne forordning
- b) operatørernes eller mineselskabernes manglende gennemførelse af de tiltag, der er fastsat i de inspektionsrapporter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5 og 6
- c) operatørernes eller mineselskabernes manglende forelæggelse af de metanemissionsrapporter, der kræves i henhold til artikel 12, artikel 18, stk. 3, artikel 20 og artikel 25, stk. 6, herunder den verifikationserklæring, der udstedes af en uafhængig verifikator i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4

- d) operatørernes manglende forelæggelse af et LDAR-program i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, eller manglende gennemførelse af en LDAR-undersøgelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, 5 og 6
 - e) operatørernes manglende reparation eller udskiftning af komponenter, manglende løbende overvågning af komponenter og manglende registrering af lækager i overensstemmelse med artikel 14, stk. 8-13
 - f) operatørernes manglende forelæggelse af en rapport i overensstemmelse med artikel 14, stk. 14
 - g) aflæsning eller afbrænding, herunder rutinemæssig afbrænding, foretaget af operatørerne eller mineselskaberne ud over de situationer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 1 og 2, og artikel 26, stk. 2
 - h) operatørernes eller mineselskabernes manglende påvisning af nødvendigheden af at bruge aflæsning i stedet for afbrænding og påvisning af nødvendigheden af at bruge afbrænding i stedet for reinjektion, anvendelse på anlægget, lagring til senere brug eller udbud af metan til salg på et marked, for så vidt angår operatører, eller anvendelse eller mitigerende, for så vidt angår mineselskaber, i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4 og 6, artikel 22, stk. 1 og 2, og artikel 26, stk. 2
 - i) operatørernes manglende udskiftning eller brug af aflæsningsudstyr i overensstemmelse med artikel 15, stk. 5 og 7
 - j) operatørernes eller mineselskabernes manglende underretning eller rapportering af aflæsnings- og afbrændingshændelser i overensstemmelse med artikel 16, artikel 23, stk. 1, eller artikel 26, alt efter hvad der er relevant
 - k) anvendelse af flammetårne eller forbrændingsanordninger i strid med kravene i artikel 17, 22 og 23
 - l) den ansvarlige parts manglende anvendelse af mitigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 6 og 9
 - m) importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 27, stk. 1, og bilag IX
 - n) importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2
 - o) EU-producenternes eller -importørernes manglende fremlæggelse af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 29, stk. 1 og 2
 - p) EU-producenternes eller -importørernes manglende overholdelse af de maksimale metanintensitetsværdier fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 29, stk. 6.
6. Hvis betingelserne i artikel 15, stk. 8, er opfyldt, skal medlemsstaterne overveje at reducere eller undlade at pålægge operatører sanktioner for den gennemførelsesperiode, som de nationale myndigheder anser for nødvendig.
7. Medlemsstaterne skal som minimum tage hensyn til følgende vejledende kriterier for pålæggelse af sanktioner, alt efter hvad der er relevant:
- a) overtrædelsens varighed eller tidsmæssige virkninger, art og grovhed
 - b) eventuelle tiltag, som operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren har truffet for at modvirke eller afhjælpe skaden rettidigt
 - c) overtrædelsens forsætlige eller uagtsomme karakter
 - d) eventuelle tidligere eller gentagne overtrædelser fra operatørens, foretagendets, mineselskabets eller importørens side
 - e) operatørens, foretagendets, mineselskabets eller importørens opnåede økonomiske gevinster eller direkte eller indirekte undgåede tab som følge af overtrædelsen, hvis de relevante data er tilgængelige
 - f) operatørens, foretagendets, mineselskabets eller importørens størrelse
 - g) graden af samarbejde med myndighederne
 - h) hvordan myndighederne fik kendskab til overtrædelsen, navnlig hvorvidt og i hvilket omfang operatøren, foretagendet, mineselskabet eller importøren rettidigt gav underretning om overtrædelsen

i) eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer i sagen, herunder tredjeparters handlinger.

8. Medlemsstaterne offentliggør hvert år oplysninger om typen og omfanget af de sanktioner, der er pålagt i henhold til denne forordning, om overtrædelser og om de operatører, foretagender, mineselskaber eller importører, der har fået pålagt sanktioner.

Hvis det er relevant, indberettes sådanne oplysninger i overensstemmelse med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 ⁽³⁰⁾.

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, stk. 3, artikel 27, stk. 1, artikel 29, stk. 4 og 6, og artikel 32 tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. august 2024, og forlænges stiltiende for perioder af samme varighed.
3. Den i artikel 22, stk. 3, artikel 27, stk. 1, artikel 29, stk. 4 og 6, og artikel 32 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 3, artikel 27, stk. 1, artikel 29, stk. 4 og 6, eller artikel 32 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget om Energiunionen nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 36

Kommissionens overvågning, gennemgang og rapporter

1. Kommissionen overvåger og gennemgår anvendelsen af denne forordning og forelægger seneste den 1. januar 2028 og hvert femte år derefter en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1203 af 11. april 2024 om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF og 2009/123/EF (EUT L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

2. I den første rapport, der er omhandlet i stk. 1, gennemgås navnlig følgende:
- a) denne forordnings efficiens og effektivitet med hensyn til at fastsætte gennemsigtige og nøjagtige regler for måling, rapportering og verifikation og med hensyn til at reducere metanemissioner i forbindelse med produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet
 - b) hvis det er muligt, det opnåede niveau for reduktion af metanemissioner i forbindelse med produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet som følge af denne forordning
 - c) hvorvidt der er behov for yderligere eller alternative foranstaltninger for at fremme og fremskynde reduktionen af metanemissioner i værdikæden for råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet, for at støtte Unionens mål om nettonulemission af drivhusgasser senest i 2050 og dens forpligtelser i henhold til Parisaftalen.

Den pågældende gennemgang skal tage hensyn til den relevante EU-lovgivning på beslægtede områder. Hvis det er relevant, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag sammen med sin rapport, som tager hensyn til den relevante EU-lovgivning på beslægtede områder.

3. Med henblik på denne artikel kan Kommissionen anmode medlemsstaterne og de kompetente myndigheder om oplysninger og tager navnlig hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og de tilhørende ajourføringer og i deres nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 37

Ændring af forordning (EU) 2019/942

I artikel 15 i forordning (EU) 2019/942 tilføjes følgende stykke:

»8. Hvert tredje år opstiller og offentliggør ACER efter at have hørt medlemsstaterne et sæt indikatorer og tilsvarende referenceværdier til sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed i forbindelse med måling, kvantificering, overvågning, rapportering, verifikation og reduktion, herunder afblæsning og afbrænding, af metanemissioner for sammenlignelige projekter. ACER udarbejder henstillinger om indikatorer og referenceværdier for investeringsomkostninger pr. enhed med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 (*), jf. nævnte forordnings artikel 3.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af metanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).«

Artikel 38

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

BILAG I

Undersøgelser med henblik på lækagedetektion og -reparation som omhandlet i artikel 14

Del 1

LDAR-undersøgelsers frekvens

1. For alle overjordiske og underjordiske komponenter, bortset fra distributions- og transmissionsnet, foretages der LDAR-undersøgelser med følgende minimumsfrekvens:

Type LDAR-undersøgelse	Komponenttype	Frekvens
Type 1-LDAR-undersøgelse	Kompressorstation	4 måneder
	Underjordisk lagring	
	LNG-facilitet	
	Regulerings- og målestation	
	Ventilstation	9 måneder
Type 2-LDAR-undersøgelse	Kompressorstation	8 måneder
	Underjordisk lagring	
	LNG-facilitet	
	Regulerings- og målestation	
	Ventilstation	18 måneder
Type LDAR-undersøgelse	Materialetype	Frekvens
Type 1-LDAR-undersøgelse	Asfaltfolie	3 måneder
	Gråt støbejern	
	Asbest	6 måneder
	Duktilt støbejern	
	Ubeskyttet stål	9 måneder
	Kobber	
	Polyethylen	15 måneder
	PVC	
	Beskyttet stål	
Type 2-LDAR-undersøgelse	Asfaltfolie	6 måneder
	Gråt støbejern	
	Asbest	12 måneder
	Duktilt støbejern	
	Ubeskyttet stål	18 måneder
	Polyethylen	
	PVC	
	Kobber	

Type LDAR-undersøgelse	Materialetype	Frekvens
	Beskyttet stål	30 måneder

Når materialetypen ikke kan bestemmes, anvendes den højeste frekvens for den pågældende type LDAR-undersøgelse.

2. For alle komponenter i distributions- og transmissionsnet foretages der LDAR-undersøgelser med følgende minimumsfrekvens:

Type LDAR-undersøgelse	Komponenttype	Frekvens
Type 1-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk > 16 bar)	Kompressorstation	4 måneder
	Regulerings- og målestation	
	Ventilstation	9 måneder
Type 2-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk > 16 bar)	Kompressorstation	8 måneder
	Regulerings- og målestation	
	Ventilstation	18 måneder
Type 2-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk ≤ 16 bar)	Regulerings- og målestation	9 måneder
	Ventilstation	
	Ventilstation	21 måneder

Type LDAR-undersøgelse	Materialetype	Undersøgelsesfrekvens
Type 1-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk > 16 bar)	Gråt støbejern	3 måneder
	Asfaltfolie	
	Asbest	6 måneder
	Duktilt støbejern	
	Ubeskyttet stål	12 måneder
	Kobber	
	Polyethylen	24 måneder
	PVC	
	Beskyttet stål	
Type 2-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk > 16 bar)	Gråt støbejern	6 måneder
	Asfaltfolie	
	Asbest	12 måneder
	Duktilt støbejern	
	Ubeskyttet stål	24 måneder
	Kobber	

Type LDAR-undersøgelse	Materialetype	Undersøgelsesfrekvens
	Polyethylen PVC Beskyttet stål	36 måneder
Type 2-LDAR-undersøgelse (konstruktionstryk ≤ 16 bar)	Gråt støbejern Asfaltfolie	6 måneder
	Asbest Duktigt støbejern	12 måneder
	Ubeskyttet stål Kobber	24 måneder
	Polyethylen PVC Beskyttet stål	36 måneder

Hvis materialetypen ikke kan bestemmes, anvendes den højeste frekvens for den pågældende type LDAR-undersøgelse.

LDAR-undersøgelser kan foretages ved hjælp af en tottrinstilgang: først på afstand og, kun hvis der detekteres en lækage, via en anden detektion så tæt på kilden som muligt.

For underjordiske rørledninger og rørledninger under havoverfladen i beskyttet stål med et konstruktionstryk på over 16 bar udøver operatørerne også risikobaseret forebyggende forvaltning af rørledningers integritet for at forhindre enhver form for lækage i overensstemmelse med relevante europæiske standarder eller relevant national lovgivning om forvaltning af rørledningers integritet. Forebyggende forvaltning af rørledningers integritet omfatter konstant overvågning af strømning, væskesammensætning, tryk og temperatur for den gas, der transporteres i systemet, for at sikre, at disse parametre svarer til de gældende specifikationer for rørledningens integritet, samt for at lokalisere kilden til potentielle metanemissioner og give et skøn herover. Under hensyntagen til resultaterne af denne forebyggende forvaltning af rørledningers integritet kan den kompetente myndighed godkende en anden frekvens på op til 36 måneder for en type 1-LDAR-undersøgelse og op til 48 måneder for en type 2-LDAR-undersøgelse.

3. For alle offshorekomponenter foretages der LDAR-undersøgelser med følgende minimumsfrekvenser:

Type LDAR-undersøgelse	Komponenttype	Frekvens
Type 1-LDAR-undersøgelse	Offshorekomponenter over havoverfladen	12 måneder
	Offshorekomponenter under havoverfladen	24 måneder
	Offshorekomponenter under havbunden	36 måneder
Type 2-LDAR-undersøgelse	Offshorekomponenter over havoverfladen	24 måneder

4. For alle andre komponenter foretages der type 1-LDAR-undersøgelser hver 6. måned og type 2-LDAR-undersøgelser hver 12. måned.

Del 2

Oplysningskrav for udstyr, der anvendes til LDAR-undersøgelser

Som led i det LDAR-program, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, skal operatørerne oplyse følgende:

- 1) fabrikantens oplysninger om udstyret
 - 2) oplysninger om lækagedetektionskapacitet og -pålidelighed og udstyrets begrænsninger, herunder, men ikke begrænset til, evnen til at påvise specifikke lækager eller placeringer, detektionsbegrænsninger og eventuelle begrænsninger i anvendelsen, samt understøttende oplysninger
 - 3) en beskrivelse af, hvor, hvornår og hvordan udstyret vil blive anvendt.
-

BILAG II

Lækagereparationsplaner og overvågningsplaner som omhandlet i artikel 14**Reparationsplan**

Reparationsplanen skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) en fortegnelse over og identifikation af alle de komponenter, der er blevet kontrolleret
- 2) resultater af inspektionen med hensyn til, om der er påvist et metantab, og i bekræftende fald tabets størrelse
- 3) for komponenter, der i en LDAR-undersøgelse har vist sig at udlede emissioner ved eller over de i artikel 14, stk. 8, fastsatte tærskler, en angivelse af, om der blev foretaget reparation eller udskiftning i forbindelse med LDAR-undersøgelsen, og, hvis det ikke er tilfældet, grunden hertil under hensyntagen til de elementer, der kan begrunde en forsinket reparation eller udskiftning, jf. artikel 14, stk. 9, samt en reparationsplan med angivelse af datoen for reparationen eller udskiftningen
- 4) for komponenter, der viste sig at udlede emissioner under de i artikel 14, stk. 8, fastsatte tærskler i en tidligere LDAR-undersøgelse, men som har vist sig at udlede emissioner ved eller over disse tærskler under overvågningen efter LDAR med henblik på at kontrollere, om metantabets størrelse har ændret sig, en angivelse af, om der blev foretaget omgående reparation eller udskiftning, og, hvis det ikke er tilfældet, grunden hertil under hensyntagen til de elementer, der kan begrunde en forsinket reparation eller udskiftning, jf. artikel 14, stk. 9, samt reparationsplanen med angivelse af datoen for reparationen eller udskiftningen.

Den pågældende reparationsplan skal efterfølges af en overvågningsplan efter reparation med angivelse af, hvornår reparationerne eller udskiftningerne rent faktisk fandt sted.

Overvågningsplan

Overvågningsplanen skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) en fortegnelse over og identifikation af alle de komponenter, der er blevet kontrolleret
- 2) resultater af inspektionen med hensyn til, om der er påvist et metantab, og i bekræftende fald tabets størrelse
- 3) for komponenter, der viste sig at udlede emissioner ved eller over de i artikel 14, stk. 8, fastsatte tærskler i en tidligere LDAR-undersøgelse, oplysninger om den reparation eller udskiftning, der er foretaget, og resultater af overvågningen efter reparation med henblik på at kontrollere, om reparationen eller udskiftningen var vellykket
- 4) for komponenter, der viste sig at udlede emissioner under de i artikel 14, stk. 8, fastsatte tærskler i en tidligere LDAR-undersøgelse, resultater af overvågningen efter LDAR med henblik på at kontrollere, om metantabets størrelse har udviklet sig, og anbefalinger på grundlag af disse resultater.

BILAG III

Rapportering af afblæsningshændelser og afbrændingshændelser, jf. artikel 16

Operatørerne underretter de kompetente myndigheder om mindst følgende oplysninger om afblæsningshændelser og afbrændingshændelser:

- 1) operatørens navn
- 2) aktivets placering, navn og type
- 3) det anvendte udstyr
- 4) dato(er) og tidspunkt(er), hvorpå hændelsen blev opdaget eller påbegyndt og afsluttet
- 5) kvantificering af mængden af afblæst eller afbrændt metan
- 6) destruktions- og fjernelseseffektivitet på designniveau og type flammetårn eller anden forbrændingsanordning, der anvendes
- 7) årsag til og art af hændelsen
- 8) foranstaltninger, der er truffet for at begrænse varigheden og omfanget af hændelsen
- 9) korrigerende tiltag, der er truffet for at fjerne årsagen til og gentagen forekomst af sådanne hændelser
- 10) resultater af inspektioner, der skal foretages én gang hver 2. uge, af flammetårne eller andre forbrændingsanordninger og af fjernovervågningssystemerne eller de automatiserede overvågningssystemer, alt efter hvad der er relevant, som foretages i overensstemmelse med artikel 17, navnlig hvis der er konstateret en uregelmæssighed
- 11) beslutning om at udskifte afblæsningsudstyr og udskiftningsplan, hvis det er relevant.

BILAG IV

Inspektioner af flammetårne og andre forbrændingsanordninger

Inspektioner af flammetårne eller andre forbrændingsanordninger indebærer en omfattende lyd-, syns- og lugtinspektion, hvor der bl.a. foretages ekstern visuel inspektion af flammetårne eller andre forbrændingsanordninger, lyttes efter tryk- og væskelækager og lugtes efter usædvanlige og kraftige lugte.

Følgende oplysninger medtages i rapporten:

- 1) ved tændte flammetårne eller andre forbrændingsanordninger: Om forbrændingen anses for tilstrækkelig eller utilstrækkelig.
- 2) ved ikketændte flammetårne eller andre forbrændingsanordninger: Om det ikketændte flammetårn har gasaftræk eller ej; hvis flammetårnet eller en anden forbrændingsanordning er udstyret med et fjernovervågningssystem eller et automatiseret overvågningssystem, beregnes metanemissionerne på grundlag af strømningshastigheden og uforbrændt metan, hvis der er et gasaftræk.

Med henblik på punkt 1 forstås utilstrækkelig forbrænding som forbrænding med synlige emissioner i mere end fem minutter i alt i to på hinanden følgende timer, eller, hvis det drejer sig om et flammetårn eller en anden forbrændingsanordning, der er udstyret med et fjernovervågningssystem eller et automatiseret overvågningssystem, forbrænding med synlige emissioner i mere end fem minutter i alt i to på hinanden følgende timer, som registreres direkte.

BILAG V

Fortegnelser over og mitigeringsplaner for inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde som omhandlet i artikel 18

Del 1

1. Fortegnelser over inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde skal mindst indeholde følgende elementer:
 - a) operatørens, ejerens eller rettighedshaverens navn og adresse, alt efter hvad der er relevant
 - b) brøndens eller brøndområdet navn, type og placering med angivelse af, om der er tale om en inaktiv brønd, en midlertidigt lukket brønd eller en permanent lukket og forladt brønd
 - c) et kort over brøndens eller brøndområdets afgrænsning, hvis det er muligt
 - d) resultaterne af foretaget kvantificering af metanemissioner til luft og vand.
2. Fortegnelser over inaktive brønde, midlertidigt lukkede brønde og permanent lukkede og forladte brønde kan indeholde følgende elementer:
 - a) datoer for første boring og sidste driftsaktivitet
 - b) retning (vertikal, horisontal og devierende)
 - c) brøndens totale dybde
 - d) om der er indtruffet bemærkelsesværdige hændelser under boreprocessen, f.eks. »kicks«
 - e) om brønden har været i forbindelse med gas med betydelige mængder af svovlforbindelser (sur gas) eller spor af svovlforbindelser (sød gas)
 - f) seismiske data for brønden i de øverste 1 000 m af boringsforløbet i en radius af 1 000 m
 - g) den seneste rapport om vurdering af brøndens integritet
 - h) om brønden er en efterforsknings- eller produktionsbrønd
 - i) om brønden har været i forbindelse med overfladenære gaslommer, overfladenære gaszoner eller zoner med tab af borevæske
 - j) om brønden er onshore (angiv, om der er tale om byområde, landdistrikt eller andet) eller offshore (angiv vanddybde)
 - k) i tilfælde af offshorebrønde oplysninger om eventuelle forhold på havbunden, som kan bidrage til metanmigration gennem vandsøjlen
 - l) oplysninger om status for brøndens livscyklus (aktiv, inaktiv, forseglet borehul, afviklet på overfladen osv.)
 - m) om afviklede brøndes brønddæksler har afblæsning.
3. Fortegnelser over permanent lukkede og forladte brønde skal også indeholde:
 - a) de seneste kendte målinger eller den seneste kendte kvantificering af metanemissioner til luft og vand, hvis sådanne foreligger
 - b) oplysninger, som angiver, at den relevante kompetente myndighed har certificeret, at den pågældende brønd eller det pågældende brøndområde opfylder kriterierne i artikel 2, nr. 40)
 - c) dokumentation, der er tilstrækkelig til at påvise, at der ikke er metanemissioner fra brønden eller brøndområdet, herunder emissionsfaktorbaseret eller stikprøvebaseret kvantificering eller pålidelig dokumentation for permanent isolering under overfladen i overensstemmelse med standarden ISO 16530-1:2017:
 - i) for alle brønde, der er permanent lukkede og forladte den 3. august 1994 eller derefter
 - ii) for alle brønde, der er permanent lukkede og forladte inden den 3. august 1994, hvis en sådan dokumentation foreligger.

Del 2

Mitigeringsplaner for inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) en plan for håndtering af hver enkelt inaktiv brønd og midlertidigt lukket brønd, herunder de tiltag, der skal foretages
- 2) navn og adresse på operatøren, ejeren af eller rettighedshaveren for den inaktive brønd eller den midlertidigt lukkede brønd, alt efter hvad der er relevant
- 3) planlagt slutdato for retablering, regenerering eller lukning af inaktive brønde og midlertidigt lukkede brønde.

BILAG VI

Rapporter for aktive kulminer, jf. artikel 20

Del 1

Rapporterne for aktive underjordiske kulminer skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) mineselskabets navn og adresse
- 2) kulminens adresse
- 3) antal ton af hver kultype, som kulminen producerer
- 4) for alle ventilationsskakter, som anvendes i kulminen:
 - a) navn (hvis relevant)
 - b) anvendelsesperiode, hvis forskellig fra rapporteringsperioden
 - c) koordinater
 - d) formål (indsugning, udtømning)
 - e) tekniske specifikationer for det måleudstyr, der anvendes til måling og kvantificering af metanemissioner og optimale driftsforhold som angivet af fabrikanten
 - f) del af tiden, hvor udstyret til kontinuerlig måling har været i drift
 - g) henvisning til de gældende standarder eller tekniske forskrifter for:
 - prøveudtagningssted for udstyret til måling af metan
 - måling af strømningshastigheder
 - måling af metankoncentrationer
 - h) metanemissioner, som udstyret til kontinuerlig måling registrerer (i ton)
 - i) metanemissioner registreret ved månedlig prøveudtagning (i ton/time), herunder oplysninger om:
 - prøveudtagningsdato
 - prøveudtagningsteknik
 - aflæsninger af atmosfæriske forhold (tryk, temperatur, fugtighed) i en passende afstand for at afspejle de forhold, som udstyret til kontinuerlig måling anvendes under
 - j) hvis kulminen er forbundet med en anden kulmine på en hvilken som helst måde, så der kan strømme luft mellem kulminerne, navnet på den pågældende kulmine
- 5) emissionsfaktorer efter udvinding og beskrivelse af den metode, der anvendes ved beregningen
- 6) emissioner efter udvinding (i ton).

Del 2

Rapporterne for aktive kulminer i åbne brud skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) mineselskabets navn og adresse
- 2) kulminens adresse
- 3) antal ton af hver kultype, som kulminen producerer
- 4) kort over alle depoter, der anvendes i kulminen, med en oversigt over grænserne for disse depoter
- 5) for hvert kuldepot:
 - a) navn (hvis relevant)

- b) anvendelsesperiode, hvis forskellig fra rapporteringsperioden
- c) oversigt over den forsøgsmetode, der anvendes til at bestemme metanemissioner som følge af minedrift, herunder valg af metode til at gøre rede for metanemissioner fra omgivende lag
- 6) emissionsfaktorer efter udvinding og beskrivelse af den metode, der anvendes ved beregningen
- 7) emissioner efter udvinding.

Del 3

Rapporterne for drænstationer skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) mineselskabets navn og adresse
 - 2) antal ton metan transporteret gennem en eller flere miners drænsystem, pr. mine
 - 3) antal ton afblæst metan
 - 4) antal ton afbrændt metan
 - 5) flammetårnets eller anden forbrændingsanordnings destruktions- og fjernelseseffektivitet på designniveau
 - 6) anvendelse af opsamlet metan.
-

BILAG VII

Rapportering af afblæsningshændelser og afbrændingshændelser i drænstationer, jf. artikel 23

Drænstationsoperatører skal som minimum rapportere følgende elementer om afblæsningshændelser og afbrændingshændelser til de kompetente myndigheder:

- 1) drænstationsoperatørens navn og adresse
- 2) tidspunkt, hvor hændelsen blev opdaget
- 3) årsagen til hændelsen
- 4) begrundelse for anvendelse af afblæsning i stedet for afbrænding, hvis det er relevant
- 5) antal ton afblæst eller afbrændt metan (eller et skøn, hvis kvantificering ikke er mulig).

BILAG VIII

Fortegnelser, rapporter og mitigeringsplaner for lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer som omhandlet i artikel 24, 25 og 26

Del 1

1. For hvert anlæg skal den fortegnelse over lukkede underjordiske kulminer og forladte underjordiske kulminer, der er omhandlet i artikel 24 og 25, mindst indeholde følgende elementer:
 - 1.1. operatørens, ejerens eller rettighedshaverens navn og adresse, alt efter hvad der er relevant
 - 1.2. anlæggets adresse
 - 1.3. kort, der viser kulminens afgrænsning
 - 1.4. oversigter over kulminegangene og deres status
 - 1.5. resultater af direkte måling eller kvantificering af metan på kildeniveau fra følgende punktemissionskilder:
 - a) alle skakter, som anvendes i kulminen, når den er aktiv, ledsaget af:
 - i) skaktkoordinater
 - ii) skaktens navn (hvis relevant)
 - iii) forseglingsstatus og forseglingsmetode, hvis kendt
 - b) ubenyttede afblæsningsrør
 - c) ubenyttede drænbrønde til gas
 - d) andre registrerede potentielle punktemissionskilder.
2. De målinger, der er omhandlet i punkt 1.5, tages efter følgende principper:
 - 2.1. Målingerne tages ved atmosfærisk tryk, således at potentielle metanlækager kan påvises, og i overensstemmelse med relevante videnskabelige standarder.
 - 2.2. Målingerne tages med udstyr med en nøjagtighed på mindst 0,5 ton pr. år.
 - 2.3. Målingerne ledsages af oplysninger om:
 - a) dato for måling
 - b) atmosfærisk tryk
 - c) tekniske oplysninger om måleudstyret.
 - 2.4. Ventilationsskakter, der førhen har været anvendt af to eller flere kulminer, tildeles kun én kulmine for at undgå dobbelttælling.

Del 2

Den rapport, der er omhandlet i artikel 25, stk. 6, skal indeholde følgende elementer:

1. operatørens, ejerens eller rettighedshaverens navn og adresse, alt efter hvad der er relevant
2. anlæggets adresse
3. metanemissioner fra alle de punktemissionskilder, der er beskrevet i del 1, herunder:
 - a) type punktemissionskilde
 - b) tekniske oplysninger om det måleudstyr og den målemetode, der anvendes til at skønne metanemissioner, herunder følsomhed
 - c) del af tiden, hvor måleudstyret har været i drift

- d) metankoncentration registreret af måleudstyret
- e) skøn over metanemissioner fra punktemissionskilden.

Del 3

1. Den mitigeringsplan, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, skal mindst indeholde følgende elementer:
 - 1.1. en liste over alle de punktemissionskilder, der er omhandlet i del 1
 - 1.2. teknisk gennemførlighed af mitigering af metanemissioner på anlægsniveau på grundlag af punktemissionskilder
 - 1.3. tidsplan for mitigering af metanemissioner fra hvert anlæg
 - 1.4. vurdering af effektiviteten af projekter til opsamling af metan fra en forladt kulmine, hvor sådanne er gennemført.
 2. Mitigeringsplanen kan omfatte en oversigt over mitigeringspraksis, der anvendes til reduktion af metanemissioner, som f.eks. udvikling af geotermiske projekter og varmelagringsprojekter i oversvømmede kulminer, hydroelektricitetsanvendelser i ikkeoversvømmede kulminer, opsamling af metan ved afgang, anvendelse af sikkerhedsrelevante afgangsanordninger, anvendelse af minegas som en energiressource eller opmagasinering af minevand og andre mulige anvendelser.
-

BILAG IX

Oplysninger, som importørerne skal fremlægge i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1, 2 og 3, og artikel 29, stk. 1

Importørerne skal fremlægge følgende oplysninger:

- 1) eksportørens navn og adresse samt producentens navn og adresse, hvis denne er forskellig fra eksportøren
- 2) eksporterende tredjelande og regioner som klassificeret på niveau 1 i Unionens nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS), hvor produkterne blev produceret, og lande og regioner som klassificeret på NUTS 1-niveau, hvorigennem produkterne blev transporteret, før de blev bragt i omsætning på EU-markedet
- 3) hvad angår råolie og naturgas, oplysninger om, hvorvidt producenten eller eksportøren, alt efter hvad der er relevant, foretager måling og kvantificering på kilde- og anlægsniveau, hvorvidt disse data er underlagt uafhængig tredjepartsverifikation, hvorvidt dennes metanemissioner rapporteres, enten selvstændigt eller som led i forpligtelsen til at rapportere nationale drivhusgasopgørelser i overensstemmelse med UNFCCC's krav, og hvorvidt de overholder UNFCCC's rapporteringskrav eller OGMP 2.0-standarderne; en kopi af den seneste rapport om metanemissioner, herunder, hvis de foreligger, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, såfremt de er omfattet af en sådan rapport, og den kvantificeringsmetode (f.eks. UNFCCC-niveauer eller OGMP 2.0-niveauer), der anvendes i rapporten for hver type metanemission
- 4) hvad angår råolie og naturgas, oplysninger om, hvorvidt producenten eller eksportøren, alt efter hvad der er relevant, anvender reguleringsmæssige eller frivillige foranstaltninger til at kontrollere sine metanemissioner, herunder foranstaltninger såsom LDAR-undersøgelser eller foranstaltninger til at kontrollere og begrænse afblæsningshændelser og afbrændingshændelser, herunder en beskrivelse af disse foranstaltninger, sammen med, hvis sådanne foreligger, relevante rapporter fra LDAR-undersøgelser og fra afblæsningshændelser og afbrændingshændelser vedrørende det senest tilgængelige kalenderår
- 5) hvad angår kul, oplysninger om, hvorvidt producenten eller eksportøren, alt efter hvad der er relevant, foretager måling og kvantificering på kildeniveau, hvorvidt disse metanemissioner er beregnet og kvantificeret i overensstemmelse med bilag VI, hvorvidt disse data er underlagt uafhængig tredjepartsverifikation, hvorvidt dennes metanemissioner rapporteres, enten selvstændigt eller som led i forpligtelsen til at rapportere nationale drivhusgasopgørelser i overensstemmelse med UNFCCC's krav, og hvorvidt de overholder UNFCCC's rapporteringskrav eller en europæisk eller anden international standard for overvågning, rapportering og verifikation af metanemissioner; en kopi af den seneste rapport om metanemissioner, herunder, hvis de foreligger, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 6, og den kvantificeringsmetode (f.eks. UNFCCC-niveauer), der anvendes i rapporten for hver type metanemission
- 6) hvad angår kul, hvorvidt producenten eller eksportøren anvender reguleringsmæssige eller frivillige foranstaltninger til at kontrollere sine metanemissioner, herunder foranstaltninger til at kontrollere og begrænse afblæsningshændelser og afbrændingshændelser, og, hvis sådanne foreligger, mængderne af afblæst eller afbrændt metan beregnet for hver kulmine i mindst det seneste kalenderår og de eksisterende mitigeringsplaner for hver kulmine sammen med en beskrivelse af disse foranstaltninger, herunder, hvis sådanne foreligger, rapporter fra afblæsningshændelser og afbrændingshændelser vedrørende det senest tilgængelige kalenderår
- 7) navnet på den enhed, der har foretaget den uafhængige tredjepartsverifikation af de rapporter, der er omhandlet i punkt 3 og 5, hvis det er relevant
- 8) oplysninger i henhold til artikel 28, stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant, som viser, at råolien, naturgassen eller kullet er underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger på producentniveau svarende til dem, der er fastsat i denne forordning for kontrakter, der er indgået eller fornyet den 4. august 2024 eller derefter, og oplysninger om de bestræbelser, der er gjort for at sikre, at råolie, naturgas eller kul, der leveres i henhold til kontrakter, der er indgået inden den 4. august 2024, er omfattet af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger på producentniveau svarende til dem, der er fastsat i denne forordning
- 9) oplysninger om, hvorvidt de standardbestemmelser, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, anvendes i leveringskontrakterne, med angivelse af, hvilke standardbestemmelser der er tale om
- 10) oplysninger i henhold til artikel 29, stk. 1, om metanintensiteten af produktionen af råolie, naturgas og kul, der bringes i omsætning på EU-markedet i henhold til de relevante leveringskontrakter.